

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2003

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Β'

Τετάρτη 2 Ιουλίου 2003

Αθήνα, σήμερα στις 2 Ιουλίου 2003, ημέρα Τετάρτη και ώρα 11.15' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Α' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΪΤΟΝΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης: «Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς και εκπαίδευσή τους σε αυτά».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής στη χθεσινή συνεδρίαση. Έχει 9 άρθρα και το άρθρο 9 είναι το ακροτελεύτιο άρθρο. Επίσης, υπάρχουν και δύο τροπολογίες Υπουργών.

Υπενθυμίζω στους κυρίους συναδέλφους ότι στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή τα άρθρα συζητήθηκαν ως μία ενότητα και, εφόσον δεν υπάρχει αντίρρηση, θα συζητήσουμε τα άρθρα σε μία ενότητα και μετά τις τροπολογίες.

Συμφωνείτε;

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Δεν έχουμε αντίρρηση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο, για να ανακοινώσω κάποιες τροποποιήσεις;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεΐτονας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ. Να ανακοινώσετε τις τροποποιήσεις και να τις καταθέσετε για τα Πρακτικά.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Τις έχουμε καταθέσει, κύριε Πρόεδρε.

Οι τροποποιήσεις έχουν ως εξής:

1. Στο άρθρο 3 του σχεδίου νόμου η παράγραφος 9 αναριθμείται με 10 και προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής:

«9. Αντισυνταγματική ή προδήλως παράνομη διαταγή ανωτέρου για χρήση πυροβόλου όπλου δεν αίρει τον άδικο χαρακτήρα της πράξης του αστυνομικού».

2. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου μετά τη λέξη «φύλαξη» προστίθεται η φράση «σύμφωνα με τα μέτρα φύλαξης και ασφαλείας που καθορίζονται με τις διατάξεις της απόφασης της παραγράφου 8 του άρθρου 2 του νόμου αυτού».

3. Η παράγραφος 7 του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου απαλείφεται.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Παντε-

λής Τσερτικίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες τροποποιήσεις, που έχουν ως εξής:

«ΔΗΛΩΣΗ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Στο σχέδιο νόμου «Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς και εκπαίδευσή τους σ' αυτά».

1. Στο άρθρο 3 του σχεδίου νόμου η παρ. 9 αναριθμείται σε 10 και προστίθεται παράγραφος 9 ως εξής:

«9. Αντισυνταγματική ή προδήλως παράνομη διαταγή ανωτέρου για χρήση πυροβόλου όπλου δεν αίρει τον άδικο χαρακτήρα της πράξης του αστυνομικού».

2. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου μετά τη λέξη «φύλαξη» προστίθεται η φράση «σύμφωνα με τα μέτρα φύλαξης και ασφαλείας που καθορίζονται με τις διατάξεις της απόφασης της παρ. 8 του άρθρου 2 του νόμου αυτού».

3. Η παράγραφος 7 του άρθρου 6 του σχεδίου νόμου απαλείφεται.»

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, προτού προχωρήσουμε στη συζήτηση του νομοσχεδίου και δώσω το λόγο στον εισηγητή της Πλειοψηφίας, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», είκοσι έξι Αμερικανοί φοιτητές της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου του Temple των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες)

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας κ. Στολίδης.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΣΤΟΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, στο άρθρο 1 δίνεται η έννοια των βασικών όρων που χρησιμοποιούνται στις επιμέρους διατάξεις. Γίνεται διάκριση του οπλισμού σε στατικό, υπηρεσιακό ατομικό και ιδιωτικό ατομικό και προβλέπεται η κλιμάκωση του πυροβολισμού ανάλογα με το στόχο βολής σε εκφοβιστικό, πυροβολισμό κατά πραγμάτων, πυροβολισμό ακινητοποίησης και πυροβολισμό εξουδετέρωσης.

Στο άρθρο 2 καθορίζονται οι όροι υπό τους οποίους ο αστυνομικός κατέχει και φέρει τον οπλισμό. Βασική προϋπόθεση είναι η εκπαίδευσή του στο συγκεκριμένο τύπο οπλισμού και η σωματική και ψυχική καταλληλότητά του. Επίσης, προβλέπονται οι υπηρεσιακές καταστάσεις στις οποίες ο αστυνομικός δεν δικαιούται να οπλοφορεί. Πρόκειται για τις καταστάσεις στις οποίες τίθεται ο αστυνομικός για λόγους υγείας. Δηλαδή,

υπηρεσία γραφείου, μόνιμη διαθεσιμότητα, μακρά αναρρωτική άδεια ή διαθεσιμότητα για λόγους πειθαρχίας ή αργίας με πρόσκαιρη παύση ή αργίας με απόλυση. Προβλέπεται όμως ότι σε εξαιρετικές περιπτώσεις που συντρέχουν ειδικοί λόγοι για την ασφάλεια του συγκεκριμένου αστυνομικού μπορεί να του επιτραπεί, με απόφαση του Αρχηγού της Αστυνομίας, να διατηρήσει το δικαίωμα οπλοφορίας καίτοι τέθηκε σε κατάσταση στην οποία δεν επιτρέπεται να οπλοφορεί. Τούτο μπορεί να συμβεί ιδίως όταν αυτός υπηρέτησε σε υπηρεσίες δίωξης ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων με συνέπεια να απειλείται η ζωή του και η σωματική του ακεραιότητα. Παράλληλα προβλέπεται η δυνατότητα παράδοσης του όπλου στην υπηρεσία προς φύλαξη, όταν ο αστυνομικός βρίσκεται εκτός υπηρεσίας ή πρόκειται να εκτελέσει υπηρεσία χωρίς όπλο.

Επειδή όμως, η θέση αστυνομικού σε κάποια από τις προαναφερόμενες καταστάσεις ή ο χαρακτηρισμός του ως μη κατάλληλου να οπλοφορεί απαιτούν διαδικασίες σχετικά χρονόβoρες παρέχεται με την παράγραφο 4 το δικαίωμα στους διοικούντες και τους ιεραρχικά προϊσταμένους του να αφαιρούν το όπλο του αστυνομικού, όταν υπάρχουν ενδείξεις κακής χρήσης ή πλημμελούς φύλαξης ιδίως για λόγους υγείας ή παραβίασης των κανόνων και μέτρων ασφαλείας, προκειμένου να αποφεύγονται ατυχήματα, απώλεια του όπλου ή και εγκληματικές ακόμα πράξεις.

Στην παράγραφο 5 του άρθρου 2 προβλέπονται υπηρεσιακές και άλλες συνέπειες για τους αστυνομικούς που δεν κρίνονται ικανοί να φέρουν όπλα και που χαρακτηρίζονται ως μη κατάλληλοι να οπλοφορούν. Το μέτρο αυτό λαμβάνεται ώστε να μην αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο αυτοί που οπλοφορούν και συνεπώς εκτίθενται σε αυξημένους κινδύνους, με εκείνους που δεν οπλοφορούν και χρησιμοποιούνται σε ορισμένες μόνο υπηρεσίες.

Στις παραγράφους 6 και 7 του ίδιου άρθρου ρυθμίζονται οι προϋποθέσεις κατοχής και οπλοφορίας με ιδιωτικό ατομικό οπλισμό για τον οποίο σήμερα εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 101 παράγραφος 5 του ν. 3365/1955 που διατηρήθηκαν σε ισχύ με το άρθρο 62 παράγραφος 4 του ν. 148/1984. Οι διατάξεις αυτές γίνονται αυστηρότερες, αφού απαιτείται για το ιδιωτικό όπλο άδεια αγοράς και άδεια κατοχής και οπλοφορίας και τίθενται γι' αυτό οι ίδιοι οι περιορισμοί που τίθενται και για τον υπηρεσιακό ατομικό οπλισμό.

Τέλος, με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του ίδιου άρθρου παρέχεται η εξουσιοδότηση, ώστε με απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξης, που δεν δημοσιεύεται για ευνόητους λόγους στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να ρυθμιστούν σε νέα βάση τα θέματα της κανονιστικής διαταγής 7/1987.

Με την εν λόγω απόφαση, τίθενται οι σχετικοί κανόνες που μεταξύ των άλλων θα ρυθμίζουν τον έλεγχο, την αποθήκευση και την παράδοση οπλισμού, καθώς και τα μέτρα ασφαλείας που θα πρέπει να λαμβάνονται για την πρόληψη ατυχημάτων κατά το χειρισμό των όπλων, σύμφωνα με τις βασικές αρχές του Υ.Ε.Α.

Στο άρθρο 3 καθορίζονται οι περιπτώσεις χρήσεως πυροβόλου όπλου και οι αρχές που τη διέπουν. Προβλέπεται για κάθε συγκεκριμένη περίπτωση η επιτρεπτή χρήση του όπλου, η οποία κλιμακώνεται κατά αξιολογική διαβάθμιση από την πιο ήπια –εκφοβιστικός πυροβολισμός– έως την πιο επαχθή –πυροβολισμός εξουδετέρωσης–.

Επίσης, ορίζονται οι προϋποθέσεις πρόταξης του πυροβόλου όπλου από τον αστυνομικό. Για κάθε περίπτωση χρήσης πυροβόλου όπλου, εφαρμόζεται η αρχή της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας. Η αναγκαιότητα χρήσης συνίσταται στην υποχρέωση του αστυνομικού να μην κάνει χρήση πυροβόλου όπλου, πριν εξαντλήσει όλα τα ηπιότερα μέσα, όταν δηλαδή το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα μπορεί να επιτευχθεί με άλλο λιγότερο επαχθές μέτρο και, αν χρειαστεί να γίνει χρήση πυροβόλου όπλου, να επιλεγεί η ηπιότερη μορφή χρήσης αυτού, με τη μικρότερη δυνατή και αναγκαία προσβολή.

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 3 καθορίζονται οι περιπτώσεις, κατά τις οποίες επιτρέπεται εκφοβιστικός πυροβολισμός ή πυροβολισμός κατά πραγμάτων. Ο πυροβολισμός κατά οχήμα-

τος, όταν ενέχει κίνδυνο τραυματισμού των επιβαινόντων, θεωρείται ως πυροβολισμός ακινητοποίησης.

Στην παράγραφο 5 του ίδιου άρθρου αναφέρονται περιοριστικά οι περιπτώσεις, κατά τις οποίες επιτρέπεται πυροβολισμός ακινητοποίησης. Οι περιπτώσεις αυτές αναφέρονται είτε σε άμυνα κατά εγκλήματος, συνδεδεμένου με άμεσο κίνδυνο προσώπου, είτε κατά εγκλήματος που τελείται με ένοπλη επίθεση είτε στην αντιμετώπιση ενόπλων σε συγκεκριμένες καταστάσεις που ενέχουν κίνδυνο προσώπου.

Στην παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου καθορίζονται οι περιπτώσεις που επιτρέπεται πυροβολισμός εξουδετέρωσης. Αυτές αναφέρονται αποκλειστικά στην αυτοάμυνα ή άμυνα υπέρ τρίτων, κατά επαπειλούμενου θανάτου ή σοβαρής σωματικής βλάβης.

Στην παράγραφο 7 του ίδιου άρθρου προσδιορίζονται ρητά οι περιπτώσεις, στις οποίες απαγορεύεται πυροβολισμός ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης. Συγκεκριμένα, κρίθηκε επιβεβλημένο να απαγορευθεί πυροβολισμός εναντίον προσώπου, όταν υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πληγεί οποιοσδήποτε αμέτοχος τρίτος, εναντίον ένοπλου πλήθους και όταν υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πληγούν άοπλοι που συμμετέχουν στο πλήθος. Επίσης, εναντίον ανηλίκου κάτω των δεκαοκτώ ετών, εκτός αν ο πυροβολισμός αποτελεί το μοναδικό μέσο για την αποτροπή επικείμενου κινδύνου θανάτου, καθώς και εναντίον προσώπου που απλώς τρέπεται σε φυγή για να αποφύγει νόμιμο έλεγχο.

Στην παράγραφο 8 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι για τη χρήση πυροβόλου όπλου, απαιτείται προσταγή του επικεφαλής, προκειμένου φυσικά για ομάδα αστυνομικών.

Τέλος, με την παράγραφο 9 του ίδιου άρθρου, επιβάλλεται ρητά η υποχρέωση αναφοράς κάθε περίπτωσης χρήσης των όπλων από αστυνομικούς στις αρμόδιες αστυνομικές υπηρεσίες και δικαστικές αρχές, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, για να ελέγχεται η νομιμότητα της χρήσης των όπλων.

Στο άρθρο 4, θεσπίζεται η υποχρέωση των αρμοδίων Υγειονομικών Επιτροπών, ώστε, όταν γνωματεύουν σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για τη σωματική ικανότητα των αστυνομικών, να αποφαίνονται ειδικά και για την καταλληλότητά τους να φέρουν όπλα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επίσης, καθιερώνεται για πρώτη φορά ο έλεγχος όλων των αστυνομικών από ειδική επιτροπή της Υγειονομικής Υπηρεσίας της Αστυνομίας, ώστε να κριθεί αν είναι κατάλληλοι να φέρουν πυροβόλο όπλο.

Τέλος, με τις μεταβατικές διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 4, προβλέπεται η διαδικασία υποβολής μέσα σε μία πενταετία των ήδη υπηρετούντων αστυνομικών σε ψυχοτεχνικές δοκιμασίες, προκειμένου να αποκλειστεί η οπλοφορία των μη κατάλληλων προς τούτο. Με απόφαση του Υπουργού Δημοσίας Τάξης, θα καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια που αφορά τις εν λόγω δοκιμασίες.

Στο άρθρο 5 ρυθμίζονται τα θέματα εκπαίδευσης στην Οπλοτεχνική –Σκοποβολή και των σκοπευτηρίων. Η εκπαίδευση των αστυνομικών στην Οπλοτεχνική –Σκοποβολή είναι αναγκαίος όρος για την ορθή χρήση των όπλων. Αυτή διακρίνεται στη βασική εκπαίδευση, η οποία πραγματοποιείται στις Σχολές Αστυνομικής Ακαδημίας και στην ειδική εκπαίδευση, η οποία αποσκοπεί στη διατήρηση της ικανότητας του αστυνομικού στο χειρισμό όπλων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Στο άρθρο 6 θεσπίζονται αστηρές ποινικές κυρώσεις για την πλημμελή φύλαξη των όπλων, ιδίως όταν αυτή έχει ως αποτέλεσμα να περιέλθει το όπλο σε τρίτους, καθώς και για την παράνομη παράδοση του όπλου σε άλλον, την παράνομη κατοχή και την παράνομη οπλοφορία.

Με το άρθρο 8 καταργούνται οι διατάξεις του ν. 29/1943 και, τέλος, με το άρθρο 9 καθορίζεται η έναρξη του ισχύοντος νόμου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να σας ανακοινώσω το δελτίο επικαίρων ερωτήσεων της Πέμπτης 3 Ιουλίου 2003.

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ (Άρθρα 29 παρ. 1, 130 παρ. 8 Καν. Βουλής)

1. Η με αριθμό 7/30-6-2003 επίκαιρη ερώτηση της Βουλευτού του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος κ. Ευαγγελίας Σχοιναράκη-Ηλιάκη προς τον Υπουργό Υγείας και Πρόνοιας, σχετικά με τη λειτουργία της καρδιοχειρουργικής κλινικής του Νοσοκομείου Ηρακλείου κλπ.

2. Η με αριθμό 8/30-6-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργίου Ορφανού προς τον Υπουργό Πολιτισμού, σχετικά με τις προσλήψεις προσωπικού στη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού.

3. Η με αριθμό 9/30-6-2003 επίκαιρη ερώτηση του Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημητρίου Τσιόγκα προς τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, σχετικά με τη διασφάλιση των συνδικαλιστικών και εργασιακών δικαιωμάτων των εργαζομένων στην επιχείρηση Καζίνο Λουτρακίου κλπ.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Γαρουφαλιάς.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Στο άρθρο 1 όπου γίνεται λόγος για την έννοια των όρων, στην παράγραφο α', το σχέδιο νόμου αναφέρει ότι αστυνομικοί είναι το αστυνομικό προσωπικό, οι ειδικοί φρουροί και οι συνοριακοί φυλάκες. Χθες στην τοποθέτησή μας είχαμε ζητήσει να μας ξεκαθαρίσει το Υπουργείο αν θα ρυθμίσει τις κανονιστικές διατάξεις για το πώς θα γίνεται η χρήση του όπλου από Σώματα που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, όταν ασκούν τα καθήκοντα της υπηρεσίας τους, οπότε χρησιμοποιούν οπλισμό.

Τέτοια Σώματα είναι το ΣΔΟΕ του Υπουργείου Οικονομικών, όπως σας είχα αναφέρει παραδείγματος χάρι χθες, κύριε Υπουργέ. Ανέφερα ενδεικτικά τρία Σώματα. Άλλο τέτοιο Σώμα είναι το Λιμενικό του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και η Αστική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας.

Θα κάνετε κάποια αναφορά σε συνεννόηση με τους Υπουργούς στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ώστε η λογική και η λειτουργία αυτών των δημοσίων υπαλλήλων που χρησιμοποιούν οπλισμό κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας τους να είναι στη λογική και στη βάση του νομοσχεδίου για τη χρήση όπλου που συζητάμε σήμερα εδώ στη Βουλή; Από χθες έχω θέσει το θέμα και περιμένω δική σας απάντηση ή της Κυβέρνησης.

Ερχόμαστε τώρα στο άρθρο 2, προϋποθέσεις οπλοκατοχής και οπλοφορίας. Κατά τη δική μας γνώμη, πρέπει να υπάρξει κάποια αναμόρφωση στο άρθρο 2. Στην παράγραφο 4 του άρθρου 2, η υποπαράγραφος γ', αρχίζει ως εξής: «Όταν διατάσσεται...». Προστίθεται η λέξη «εγγράφως» πριν τη λέξη «σχετικά» και συνεχίζει η υποπαράγραφος «...από το διοικητή του ή τους ιεραρχικά προϊσταμένους αυτού». Δηλαδή η διαταγή που θα δοθεί από το διοικητή, θα πρέπει να δίνεται εγγράφως.

Στη συνέχεια αναφέρεται: «Η διαταγή αυτή παύει να ισχύει μετά την παρέλευση τριών μηνών από την έκδοσή της». Αυτό το λέει το νομοσχέδιο. Να διαγραφεί αυτή η φράση και να αντικατασταθεί από την εξής: «Η διαταγή αυτή ανακαλείται εγγράφως μετά την εξάλειψη του λόγου για τον οποίοδόθηκε». Σε περίπτωση διαφωνίας ο διατασσόμενος μπορεί να προσφύγει στον Αρχηγό της ΕΛΑΣ σε χρονικό διάστημα δέκα ημερών.

Θα ήθελα, λοιπόν, να διατυπωθεί με αυτό το συγκεκριμένο τρόπο η παράγραφος 4γ', γιατί πιστεύω ότι έτσι θα είναι και πιο δίκαια και πιο ουσιαστική. Είχατε πει ότι θα τη δεχόσασταν στην Διαρκή Επιτροπή. Δυστυχώς όμως βλέπω ότι δεν υπήρχε ούτε στις τροποποιήσεις που μας μοιράσατε τότε ούτε σήμερα, ενώ το είχαμε ξανα συζητήσει αυτό στη Διαρκή Επιτροπή.

Μετά την παράγραφο ε', αναφέρομαι με αναγραμματισμό σε μια καινούργια παράγραφο, η οποία διατυπώνεται ως εξής και την οποία αναφέρω σαν ε1': «Όταν τίθεται για οποιοδήποτε λόγο σε υπηρεσιακή διαθεσιμότητα»

Πάμε στην παράγραφο 5. Θα ήθελα να διαγραφεί στη δεύτερη σειρά η φράση «δεν λαμβάνει το επίδομα ειδικής απασχόλησης» και να αναδιατυπωθεί όπως ισχύει κάθε φορά, επειδή είναι λίγο ασαφής η διατύπωση και επειδή λέτε παρακάτω ότι δεν επιτρέπεται να εισαχθεί στη Σχολή Αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας. Να αναδιατυπωθεί, λοιπόν, αυτή η φράση διαφοροποιημένη ως εξής «αποτελεί κώλυμα για τη συμμετοχή του στις εξετάσεις της Σχολής Αξιωματικών της ΕΛΑΣ».

Νομίζω ότι έτσι πρέπει να διατυπωθεί, για να είναι πιο σωστό το κείμενο.

Στο άρθρο 3 έχω να κάνω σημαντικές παρατηρήσεις, για τις οποίες θέλω απάντηση. Δυστυχώς τα έχουμε ξανακουβεντιάσει στη Διαρκή Επιτροπή, αλλά μέχρι σήμερα, στις παρατηρήσεις σας, ούτε καν σχολιάστηκαν.

Πριν από την παράγραφο 1 προτείνουμε να προστεθεί το εξής: «Η χρήση των όπλων διέπεται από τις αρχές νομιμότητας, αναγκαιότητας και αναλογικότητας». Στη διατύπωση οι αρχές συμπεριλαμβάνονται, αλλά πιστεύω ότι για τη σωστή δομή του κειμένου επιβάλλεται το άρθρο 3 να ξεκινήσει με αυτή τη διατύπωση.

Στη συνέχεια η παράγραφος 1 να αναδιατυπωθεί με την πρόταση, την οποία αυτήν τη στιγμή κάνω. Διαβάζω συγκεκριμένα: «Ο αστυνομικός επιτρέπεται κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του να προτάσσει το πυροβόλο όπλο, πρώτον εφόσον συντρέχει κίνδυνος επίθεσης εις βάρος αυτού ή τρίτου, δεύτερον εφόσον εκδηλώνεται οποιαδήποτε άλλη απειλή κατά της ζωής, της σωματικής ακεραιότητας και της περιουσίας αυτού ή τρίτου, τρίτον εφόσον υφίσταται άμεσος κίνδυνος προσβολής εννόμων αγαθών, που προστατεύονται από τις ισχύουσες διατάξεις».

Στην παράγραφο 2, εκεί που λέει «συντρέχουν οι παρακάτω προϋποθέσεις» να προστεθεί η λέξη «σωρευτικά».

Στην παράγραφο 2α', εκεί που λέει «εκτός αν αυτά δεν είναι διαθέσιμα ή προσφορά στη συγκεκριμένη περίπτωση» να διαγραφεί η λέξη «διαθέσιμα».

Προχωρούμε στην παράγραφο 4. Αυτό έχει πολύ μεγάλη σημασία και θα ήθελα ιδιαίτερη προσοχή στη διατύπωση, την οποία προτείνουμε, γιατί νομίζω ότι αναμορφώνεται η παράγραφος και οπωσδήποτε παίρνει μια εντελώς διαφορετική θέση, από τη θέση που διατυπώνει ασαφώς με την τωρινή της διατύπωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ δώστε μου λίγο χρόνο, γιατί είναι αρκετά τα άρθρα.

Μετά τη λέξη «ανθρώπου» διαμορφώνουμε το κείμενο ως εξής: «αφού λαμβάνονται τα κατά περίπτωση εφικτά μέτρα».

Στην παράγραφο 5α' να διαγραφούν οι λέξεις «ένοπλης επίθεσης» και η διατύπωση να γίνει ως εξής: «Για την απόκρουση επίθεσης κατά την οποία ο επιτιθέμενος φέρει οποιοδήποτε όπλο, όπως αυτό ορίζεται στο εδάφιο α' της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν.2168/1993».

Στην παράγραφο 5ε' εκεί που λέει «βίαιη είσοδος, προσβολή ή αφαίρεση των φυλασσομένων από ένοπλο» να διαγραφούν οι λέξεις «από ένοπλο».

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Να είναι άσπλος δηλαδή;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Αυτή είναι η άποψή μου, κύριε συνάδελφε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ)

Στην παράγραφο 5στ', εκεί που λέει «Για την αποτροπή απόδρασης ή ελευθέρωσης κρατούμενου, που επιχειρείται με ένοπλη επίθεση» να διαγραφεί η φράση «που επιχειρείται με ένοπλη επίθεση».

Γιατί το προτείνουμε αυτό; Γιατί όταν ένας αστυνομικός φρουρεί στα κρατητήρια ενός αστυνομικού τμήματος κάποιον από τους κρατούμενους για κάποιες μέρες και αυτός με μία λάμα ή οτιδήποτε άλλο αντικείμενο, με το σίδερο που βρίσκεται στη ντουζίρα, το οποίο χρησιμοποιούν πολλές φορές σαν όπλο, επιτεθεί εναντίον του αστυνομικού, ο αστυνομικός θα αναγκαστεί να είναι ανενεργός και να βοηθήσει την απομάκρυνσή του από το αστυνομικό τμήμα, με αποτέλεσμα όλες τις

υπόλοιπες συνέπειες.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Η λάμα είναι όπλο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Δυστυχώς ο Άρειος Πάγος δέχεται ως όπλο το εξ υπάρχης όπλο. Εσείς είσθε νομικοί. Εγώ, όπως ξέρετε, είμαι φυσικός και ασχολούμαι με θέματα πληροφορικής περισσότερο. Την άποψη όμως αυτή έχουν διατυπώσει οι συνεργάτες εισαγγελικοί λειτουργοί, με τους οποίους κάναμε την τελική διατύπωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Οι νόμοι της φυσικής εφαρμόζονται και στην κοινωνία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Πρέπει ο καθένας με την ειδικότητά του να τα ξεκαθαρίζει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Η τελευταία θεωρία του δεύτερου νόμου της θερμοδυναμικής για την εντροπία έχει πλήρη εφαρμογή στην κοινωνία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα σας μετεγγράψουμε στο Φυσικό Τμήμα του Πανεπιστημίου της Αθήνας. Αξίζει τον κόπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Έχω κάνει ήδη τις σπουδές μου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Εγώ μιλώ για συμπληρωματικές σπουδές, για ευρύτητα σπουδών και γνώσεων.

Θα συνεχίσω με την παράγραφο 7γ', σύμφωνα με την οποία «πυροβολισμός ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης απαγορεύεται εναντίον ανηλίκου». Σε ποια λογική βάση στηρίζεται η απαγόρευση του πυροβολισμού ακινητοποίησης ενός ανηλίκου, δηλαδή ατόμου κάτω των δεκαοκτώ ετών, όπως λέει ο νόμος, όταν σε πολλές περιπτώσεις είναι αδύνατη η αξιολόγηση της ηλικίας του δράστη και ιδιαίτερα όταν οι συνθήκες είναι δύσκολες;

Εμείς προτείνουμε να αποσυρθεί εντελώς η διάταξη αυτής της παραγράφου.

Έρχομαι τώρα στο άρθρο 4 παράγραφος 2. Η διενέργεια εξετάσεων όλων των αστυνομικών για τον έλεγχο της καταλληλότητας να φέρουν όπλο γίνεται από ειδική υγειονομική επιτροπή και θα πρέπει να επαναλαμβάνεται κάθε πέντε χρόνια, αφού είναι δυνατόν να μεταβληθούν κάτω από ορισμένες συνθήκες η συναισθηματική σταθερότητα και η προσωπικότητα κάθε ατόμου. Δεν αρκεί η εφάπαξ εξέταση των αστυνομικών.

Επίσης, πρέπει να προβλεφθεί ότι εντός έτους από την εφαρμογή του νόμου θα εξεταστούν όλοι οι υπηρετούντες σήμερα αστυνομικοί από την επιτροπή για έλεγχο της καταλληλότητάς τους να φέρουν όπλο και όχι μόνο όσοι δεν έχουν υποβληθεί σε ψυχοτεχνικές δοκιμασίες για την εισαγωγή τους στην αστυνομία και μάλιστα σε διάστημα πέντε ετών από την εφαρμογή του νόμου. Είναι μία άποψη, την οποία επικαλείται ο Δικηγορικός Σύλλογος της Αθήνας και εμείς την υιοθετούμε.

Υπάρχει μία πρόταση της ΠΟΑΣΥ, την οποία υιοθετούμε. Σύμφωνα με την παράγραφο 3, δηλαδή να έχουμε μία αναδιαμόρφωση πάνω σε αυτήν τη λογική, την οποία αναφέρω, επιτρέπεται ενδικοφανής προσφυγή σε δευτεροβάθμια επιτροπή της Υγειονομικής Υπηρεσίας της Ελληνικής Αστυνομίας, στην οποία μπορούν να συμμετέχουν και ιατροί εκτός σώματος και η οποία επιτροπή αποφασίζει τελεσίδικα. Είναι πάρα πολύ σημαντικό και σοβαρό θέμα. Θέλω να το δείτε. Άλλωστε, το είχαμε πει και στη Διарκή Επιτροπή, αλλά δεν πήραμε απάντηση και σε αυτό.

Επίσης, στην παράγραφο 5 προτείνω να προστεθεί η φράση «η επανάλυση των ελέγχων ανά τρία χρόνια για όλους τους αστυνομικούς» μετά από τη διατύπωση «από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού». Επιμένω να πάρω την απάντησή σας σε αυτό, αν τυχόν θεωρείτε ότι είναι σημαντικό, γιατί για εμένα είναι πάρα πολύ σημαντικό. Ας γίνει και ανά πέντε χρόνια. Θεωρώ πως η επανάλυση των ελέγχων από τη στιγμή που μπαίνει μία σωστή λογική βάση για το πώς θα αντιμετωπίζεται ο αστυνομικός, για το αν ή όχι θα χρησιμοποιεί το όπλο του, δεν πρέπει να σταματήσει με το ξεκίνημά της οριστικά και διαπαντός. Αυτό θα πρέπει να γίνεται με επανάλυση για όλο το αστυνομικό προσωπικό και εννοώ, όχι μόνο τους αστυνομικούς, αλλά τους ειδικούς φρουρούς και τους συνοριοφύλακες –θα δούμε βέβαια και το μέλλον τους– ανά τρία χρόνια. Αναφέρομαι,

επαναλαμβάνω, στους ειδικούς φρουρούς και συνοριοφύλακες, τότε θα καταθέσετε το σχέδιο νόμου για την τακτοποίηση τους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Συντομεύετε, κύριε Γαρουφαλία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε λίγο χρόνο ακόμη, γιατί συζητούμε όλα τα άρθρα μαζί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Καλώς. Όπως είδατε, υπάρχει ανοχή από το Προεδρείο ως προς το χρόνο. Είπα να συντομεύετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Θα θέλαμε να προστεθεί μία έκτη παράγραφος στο άρθρο 4, την οποία διατυπώνουμε ως εξής: «Σε περίπτωση ποινικής ή πειθαρχικής καταδίκης για παράνομη χρήση όπλου ο αστυνομικός κρίνεται μη κατάλληλος να οπλοφορεί».

Προχωρώ στο άρθρο 6, που αφορά τις ποινικές κυρώσεις. Η παράγραφος 1 αναφέρει ότι ο αστυνομικός υποχρεούται να φυλάσσει και να χειρίζεται με μεγάλη προσοχή και επιμέλεια τον οπλισμό που κατέχει ή του ανατίθεται προς φύλαξη. Προτείνουμε να προστεθεί πριν από τη λέξη «επιμέλεια» η λέξη «ιδιαιτερή».

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Το κάναμε δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Δεν το κάνατε δεκτό, γιατί δεν το βλέπω στις παρατηρήσεις. Εσείς μου είπατε ότι αυτά τα έχετε κάνει δεκτά, αλλά θέλω να τα δω στις παρατηρήσεις και να περαστούν στο κείμενο.

Άλλο τι κουβεντιάσαμε, άλλο τι γράφεται και τι τελικά διατυπώνεται.

Η φράση «πλημμελής φύλαξη μέχρι τριών μηνών» αντικαθίσταται με συγκεκριμένη πρόταση την οποία διατυπώνω: «Αστυνομικός που με πρόθεση παραλείπει να λάβει τα αναγκαία μέτρα για την ασφαλή φύλαξη του ανωτέρου οπλισμού, τιμωρείται με φυλάκιση. Αν η παράλειψή του αυτή οφείλεται σε αμέλεια, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών. Αν από την ως άνω παράλειψη του περιέλθουν αντικείμενα του οπλισμού του στην κατοχή τρίτου, αυτό συνιστά επιβαρυντική περίπτωση».

Πάμε τώρα στην παράγραφο 4 η οποία διαμορφώνεται ως εξής: «Ο αστυνομικός που κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3 απειλεί με πυροβόλο όπλο ή εκτελεί εκφοβιστικό πυροβολισμό ή πυροβολεί κατά πραγμάτων, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών μηνών».

Στην παράγραφο 5 διαγράφεται η λέξη «παρανόμως» που είναι διατυπωμένη στο κείμενο και αντικαθίσταται με τις λέξεις «κατά παράβαση των διατάξεων του άρθρου 3».

Για τις παραγράφους 4, 5 και 6, εγώ θα ήθελα για την πρώτη φορά που υποπίπτει ο αστυνομικός σ' αυτά τα αδικήματα να είναι πειθαρχικά τα αδικήματα. Από κει και πέρα να πάμε στη λογική του ποινικού αδικήματος.

Είχα να κάνω κάποια ουσιαστική παρατήρηση και για την παράγραφο 7, αλλά είπατε ότι διαγράφεται και πολύ σωστά διαγράφεται.

Στο άρθρο 8, θα ήθελα να συμπληρωθεί στο τέλος του άρθρου το εξής: «Καθώς και κάθε άλλη διάταξη που αντιβαίνει στον παρόντα νόμο». Γιατί υπάρχουν πάρα πολλές διατάξεις, στις οποίες ούτε καν αναφέρεται, όπου πραγματικά αντιτίθενται και κόντραρονται με τον συγκεκριμένο νόμο που ψηφίζουμε και δεν το διατυπώνετε.

Επίσης, θα ήθελα να σας καταθέσω τις προτάσεις ΠΟΑΣΥ, γιατί και χθες κύριε Υπουργέ, μας είπατε ότι κάποιες από τις προτάσεις ΠΟΑΣΥ θα κάνετε δεκτές. Καλά μας το είπατε, αλλά δεν το βλέπουμε στην πράξη. Γι' αυτό λοιπόν, για να σας θυμίσω ποιες είναι οι προτάσεις ΠΟΑΣΥ θα σας τις καταθέσω πάλι, για να τις έχετε μπροστά σας.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Τις έχω.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Δεν ξέρω αν τις έχετε, αλλά το θέμα είναι να τις χρησιμοποιήσετε. Διατυπώνετε την άποψη ότι θα τις χρησιμοποιήσετε στο κείμενο και θα το δούμε, αλλά δυστυχώς μέχρι σήμερα δεν είδαμε καμία μα καμία αποδοχή καμιάς πρότασης. Σας τις ξανακαταθέτω να το θυμάστε.

Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ.Γαρουφαλιάς καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα επαναλάβω όσα είπα επί της αρχής. Θα ήθελα κατ' αρχήν να σχολιάσω τις αλλαγές που έκανε σήμερα ο κύριος Υπουργός. Το κύριο πρόβλημα είναι πώς ο αστυνομικός δεν θα καταχράται του δικαιώματος με ειδικές διατάξεις -πέρα από το τι λέει ο Ποινικός Κώδικας- να χρησιμοποιεί το όπλο του. Βεβαίως υπάρχουν και κίνδυνοι για τους αστυνομικούς, αλλά η ζωή έδειξε ότι η χρήση των όπλων ήταν σε βάρος κυρίως των πολιτών. Εννιά θάνατοι -ανεξάρτητα από το αν αθλώνονται στα δικαστήρια- και δεν ξέρω και πόσοι τραυματισμοί. Πρέπει, λοιπόν να καταστήσουμε πολύ προσεκτικό τον αστυνομικό στο πώς θα χρησιμοποιεί το όπλο του και στο πώς θα τηρεί αυτές τις διατάξεις. Μ' αυτή την έννοια είναι θετική η διάταξη που επανήλθε σε σχέση με το όταν ο ανώτερος δίνει διαταγή για τον παράνομο πυροβολισμό. Να το σκέφτεται δηλαδή ο αστυνομικός.

Αυτό όμως, ανατρέπεται σε μεγάλο βαθμό με την κατάργηση της παραγράφου 7 του άρθρου 6. Υπήρχε το εξής: Στο άρθρο 23 του Ποινικού Κώδικα για τον πολίτη, δεν προβλεπόταν η περίπτωση που ο αστυνομικός βρίσκεται σε ταραχή, ώστε να έχει ηπιότερη μεταχείριση, σύμφωνα με τον Ποινικό Κώδικα. Και ήταν δικαιολογημένη αυτή η σκέψη σας, διότι εδώ πρόκειται για επαγγελματία. Δεν πρόκειται για έναν απλό πολίτη που βρέθηκε σε μια δύσκολη κατάσταση και δεν μπόρεσε να ελέγξει τα αντανακλαστικά του.

Εδώ επανέρχεται λοιπόν και δείτε τι γίνεται. Σύμφωνα με το προσχέδιο είχαμε έναν ανασταλτικό παράγοντα προς τον αστυνομικό. Ποιος ήταν αυτός; Ότι ακόμα και να επικαλεσθεί πως πυροβόλησε παρ'ανόμως αλλά από αμέλεια, ότι από τύχη δηλαδή εκπυρσοκρότησε το όπλο του, ακόμα και σ' αυτήν την περίπτωση το δικό σας προσχέδιο προέβλεπε ποινή φυλάκισης, μικρή ποινή, αλλά τουλάχιστον προέβλεπε ποινή. Αυτό τώρα, το καταργείτε.

Επίσης ένα θετικό που είχατε να μην έχουμε ηπιότερη μεταχείριση του αστυνομικού όταν βρίσκεται σε ταραχή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του διότι είναι επαγγελματίας, κάτω από την πίεση της Νέας Δημοκρατίας, το αφαιρείτε. Έτσι, διευκολύνετε την κατάχρηση από την πλευρά του αστυνομικού.

Θα έλθω τώρα σε άλλα ζητήματα. Το άρθρο 3 παράγραφος 1, λέει ότι για τον έλεγχο των υπόπτων ο αστυνομικός προτάσσει το όπλο του και το χρησιμοποιεί αν συντρέχει κίνδυνος, ενώ ο Ποινικός Κώδικας λέει «αν δεχτεί ένοπλη επίθεση». Το αφήνουμε δηλαδή στην κρίση του αστυνομικού για το αν συντρέχει κίνδυνος. Αυτό το «αν συντρέχει κίνδυνος» είναι πολύ αόριστη έκφραση. Τουλάχιστον, βάλτε την φράση «αν συντρέχει άμεσος κίνδυνος». Να το περιορίσουμε όσο μπορούμε.

Δεύτερο ζήτημα. Το άρθρο 3 παράγραφος 5 εδάφιο ε', αναφέρεται στις καταλήψεις που γίνονται από κοινωνικές, συνδικαλιστικές και πολιτικές οργανώσεις, τις συμβολικές καταλήψεις που γίνονται στη ΔΕΗ, στον ΟΤΕ κλπ. Είναι γνωστό, είναι μια μορφή ακτιβισμού, συνδικαλιστικής δράσης πλέον και όλοι το δεχόμαστε. Θα έπρεπε να βρείτε τρόπο αυτό να εξαιρεθεί από αυτή τη διάταξη. Το ελάχιστο που θα μπορούσε να γίνει θα είναι να εξαιρεθούν. Επί της αρχής, είχα μιλήσει και για γενικότερη διάταξη. Βάλτε λοιπόν, τουλάχιστον σ' αυτό το ζήτημα μια εξαίρεση.

Επίσης, στο άρθρο 3 παράγραφος 5 εδάφιο ζ' θα θέλαμε να υπάρξει η ίδια εξαίρεση όσον αφορά τον αποπλισμό αστυνομικού εν υπηρεσία. Βεβαίως, θα είναι αδίκημα. Για να αποτρέψει ο αστυνομικός τον αποπλισμό του θα μπορεί να πυροβολεί στα πόδια ή στα χέρια, πυροβολισμός ακινητοποίησης, αλλά αυτό να ισχύει για το κοινό ποινικό έγκλημα και όχι όταν βρίσκεται, ας πούμε, μέσα σε μια διαδήλωση. Βάλτε μια εξαίρεση. Όταν μπει σε μια διαδήλωση και τον αρπάξουν οι διαδηλωτές, θα μπορεί να πυροβολήσει για να μην του πάρουν το όπλο; Πρέπει να

υπάρξουν αυτές οι εξαιρέσεις.

Άρθρο 3 παράγραφος 2 εδάφιο α'. Αν ο αστυνομικός εξαπλήσει τα ηπιότερα μέσα, χρησιμοποιήσει δηλαδή το γκλομπ και δεν ξέρω τι άλλα μέσα ή αν δεν είναι διαθέσιμα ή πρόσφορα αυτά τα μέσα, ποιος θα το κρίνει; Ο αστυνομικός. Μεγάλο πεδίο ελαστικής εφαρμογής του νόμου κατά την κρίση του αστυνομικού.

Τέτοιο ευρύ πεδίο να το κρίνει ο αστυνομικός, υπάρχει και στο άρθρο 3 παράγραφος 2 εδάφιο β' και στο άρθρο 3 παράγραφος 3 όπου εάν τα ηπιότερα μέσα τα κρίνει ο ίδιος ο αστυνομικός σαν μάταια, θα μπορεί να πάει σε πιο επικίνδυνο πυροβολισμό που να σημαδεύει τον ύποπτο. Το «αν το κρίνει μάταιο» όμως είναι τέτοια έκφραση και δίνει τέτοιο ελεύθερο πεδίο στον αστυνομικό, που μπορεί να υπάρχουν καταχρήσεις.

Έρχομαι τώρα σε μια άλλη διάταξη στο άρθρο 1 εδάφιο ε' όπου αναφέρεται στο αν απειλείται από όπλο ο αστυνομικός. Η διάταξη λέει για χρήση όπλου και όχι εάν ο ύποπτος χρησιμοποιεί το όπλο. Τι σημαίνει αυτό; Ο αστυνομικός βλέπει τον ύποπτο να έχει φουσκωμένη τη δεξιά του τσέπη και μπορεί να κρίνει ότι απειλείται, ότι μπορεί να είναι όπλο.

Τότε χαρακτηρίζεται ένοπλη επίθεση, ενώ θα έπρεπε ένοπλη επίθεση να λέγεται μόνο στην περίπτωση που πράγματι χρησιμοποιεί το όπλο, όχι να απειλείται και με ποια έννοια απειλείται να χρησιμοποιήσει το όπλο.

Επίσης, έχουμε ηπιότερη μεταχείριση των αστυνομικών από τους απλούς πολίτες για την περίπτωση της νομιζόμενης άμυνας. Αν θυμάμαι καλά, αυτό είναι στο άρθρο 1. Δεν συμφωνούμε με αυτό, διότι αν πράγματι ήταν νομιζόμενη η άμυνα, δηλαδή αν ήταν ψεύτικο το όπλο ή ανενεργό, υπάρχουν διατάξεις του κοινού Ποινικού Κώδικα που αίρουν τον καταλογισμό ή το άδικο της πράξης του αστυνομικού. Είναι νομιζόμενη άμυνα, υπάγεται σε αυτές τις διατάξεις. Γιατί έχουμε ηπιότερη μεταχείριση του αστυνομικού;

Στο άρθρο 3, παράγραφος 2 γ' -το λέει και ο δικηγορικός σύλλογος- δηλαδή σε σχέση με τον κίνδυνο ή με την απειλούμενη βλάβη, αν υπερβάλλει ο αστυνομικός και χρησιμοποιήσει το πυροβόλο όπλο, τον αθωνούμε. Θα έπρεπε να μείνουμε στις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. Το είπα αυτό και επί της αρχής. Το λέει και στο υπόμνημά του ο δικηγορικός σύλλογος.

Άρθρο 3 παράγραφος 5 α' και β': Το ερώτημά μας είναι για όταν δέχεται πραγματικά επίθεση ο αστυνομικός, όταν πράγματι κινδυνεύει να υπάρξει κακούργημα σε βάρος του, όταν υπάρχει άμεσος κίνδυνος, παρών κίνδυνος, παρούσα επίθεση, όπως λέει ο Ποινικός Κώδικας. Εσείς λέτε: «Όταν επίκειται η επίθεση, όταν επίκειται ο κίνδυνος». Κατά την κρίση του αστυνομικού επίκειται, άρα γίνεται χρησιμοποίηση του όπλου και μάλιστα με πυροβολισμό ακινητοποίησης, δηλαδή με το να πυροβολήσει στα πόδια και στα χέρια.

Τέλος, δεν καταλαβαίνω την ιδιαίτερη μεταχείριση των λαθρεμπόρων και των εμπόρων που μεταφέρουν παράνομους μετανάστες. Αυτοί που μεταφέρουν τους παράνομους μετανάστες θα έχουν και τους παράνομους μετανάστες δίπλα τους. Άμα δεν μας ενδιαφέρει η κατάχρηση κατ' αυτών, μας ενδιαφέρει τουλάχιστον για τους παράνομους απλούς ανθρώπους που δεν έχουν στον ήλιο μοίρα στη χώρα τους και προσπαθούν να μπουν στη χώρα μας. Προτείνεται εδώ πέρα να είναι νόμιμος ο πυροβολισμός ακινητοποίησης απλώς και μόνο, λόγω της ιδιότητάς του υπόπτου, ο οποίος μπορεί να είναι έμπορος παράνομων μεταναστών.

Η παρατήρησή μας σε σχέση με τη σχολή και με την εκπαίδευση είναι ότι πρέπει να περιλαμβάνει όλους είτε πέρασαν είτε δεν πέρασαν από εξετάσεις ότι, πρέπει να γίνεται όχι σε πέντε χρόνια, αλλά σε όσο το δυνατόν μικρότερο χρονικό διάστημα για τη μεταβατική περίοδο και να επαναλαμβάνονται σε όσο το δυνατόν συντομότερα και τακτικά χρονικά διαστήματα οι όποιοι έλεγχοι για το αν μπορούν οι αστυνομικοί να χρησιμοποιούν όπλο.

Όσον αφορά τον ατομικό οπλισμό, τον ιδιωτικό οπλισμό, δηλαδή να έχει ο αστυνομικός στο σπίτι και το υπηρεσιακό και το ιδιωτικό του όπλο, αλλά και στην υπηρεσία του, ακόμα και όταν είναι σε υπηρεσία που δεν εγκυμονεί κινδύνους να έχει και

το ιδιωτικό του και το υπηρεσιακό του όπλο, εμείς δεν καταλαβαίνουμε ποιοι είναι οι λόγοι. Όταν είναι εν υπηρεσία και μάλιστα το καθήκον εγκυμονεί κινδύνους, πρέπει να έχει μόνο το υπηρεσιακό όπλο. Τα λέει και ο Δικηγορικός Σύλλογος αυτά τα πράγματα. Εντάξει, δεν καταλαβαίνει το ΚΚΕ, αλλά δεν καταλαβαίνει και ο Δικηγορικός Σύλλογος, που δεν είναι του ΚΚΕ; Αυτά είναι απλά πράγματα. Έχουν συμβεί ατυχήματα και έχουν γίνει και εγκλήματα από αστυνομικά όργανα κατά την ιδιωτική τους ζωή, όχι εν υπηρεσία, τα οποία έχουν γράψει και οι εφημερίδες. Πρέπει να περιορίσουμε αυτές τις πιθανότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν θα αναφερθώ σε όλα εκείνα που παρατήρησα για τις διατάξεις του σχεδίου νόμου όταν μίλησα επί της αρχής. Σε ό,τι όμως αφορά το άρθρο 1 θα επαναφέρω την άποψή μου ότι μένει αρρυθμιστή η οπλοφορία όσο και η οπλοχρησία για άλλες κατηγορίες όπλων τα οποία ενώ είναι όπλα δεν συμπεριλαμβάνονται στις ρυθμίσεις που προωθεί το σχέδιο νόμου.

Βέβαια άκουσα χθες την παρατήρηση του Υπουργού κ. Χρυσόχοϊδη και νομίζω και τη δική σας παρατήρηση, κύριε Πρόεδρε, ότι θα μπορούσαν όλα αυτά με μια εξουσιοδότηση του νόμου να οριστούν με υπουργική απόφαση. Εκτιμώ όμως ότι δεν μπορεί να υπάρξει τέτοια εξουσιοδότηση, διότι θα είναι εξαιρετικά ευρεία, πράγμα το οποίο κατά τη γνώμη μου απαγορεύεται από το Σύνταγμα. Κατά συνέπεια εφόσον το Υπουργείο επιλέγει να μη ρυθμίζει ζητήματα που έχουν σχέση με άλλου είδους όπλα με το παρόν σχέδιο νόμου, τουλάχιστον οφείλει να δεσμευθεί ότι θα επανέλθει με ένα σχέδιο νόμου προκειμένου να νομοθετήσει η Βουλή και για τα άλλα όπλα τα οποία δεν ανήκουν στα εν στενή έννοια πυροβόλα όπλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Κύριε συνάδελφε, μιας και μου κάνετε την τιμή να αναφερθείτε στην άποψή μου θα ήθελα αν μου επιτρέπεται να διευκρινίσω κάτι. Όσον αφορά για τα άλλα όπλα -πλην πυροβόλων- που αναφερθήκατε, εγώ δεν είπα αυτό. Υπάρχει εξουσιοδότηση για κανονισμούς χρήσης όπως π.χ. για τα δακρυγόνα και είπα να προσαρμοστούν στις νέες αρχές του συζητούμενου νομοσχεδίου οι υφιστάμενοι κανονισμοί με βάση αυτές τις εξουσιοδοτήσεις που υπάρχουν.

Όσον αφορά αυτό που είπατε για τη νέα εξουσιοδότηση, εγώ αναφέρθηκα στη χρήση όπλων από λιμενικό ή οποιονδήποτε άλλο Δημόσιο Σώμα (ΣΔΟΕ κ.λπ.) ώστε να προσαρμοστούν στις διατάξεις αυτού του νέου νόμου. Είναι δυο διαφορετικά πράγματα.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Σας ευχαριστώ για τη διευκρίνιση. Γίνεται σαφές. Προφανές είναι και μετά τη διευκρίνισή σας, κύριε Πρόεδρε, ότι τα ζητήματα που αφορούν την οπλοφορία και οπλοχρησία εκ μέρους ανδρών και γυναικών του Λιμενικού Σώματος αλλά και των άλλων σωμάτων θα πρέπει να ρυθμιστούν με νόμο και όχι με υπουργική απόφαση.

Σε ότι αφορά το άρθρο 2 θέλω να παρατηρήσω ότι επιμένω πως δεν είναι δυνατόν ο αστυνομικός να φέρει ατομικό οπλισμό εκτός υπηρεσίας.

Κύριε Υφυπουργέ, θα ήθελα την προσοχή σας στο σημείο αυτό και ειδικότερα στην παράγραφο 2 του άρθρου 2. Λέτε ότι ο αστυνομικός όταν βρίσκεται εκτός υπηρεσίας, ή δεν επιτρέπεται να οπλοφορεί κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του, μπορεί να παραδίδει τον ατομικό του οπλισμό προς φύλαξη στην υπηρεσία του. Δείτε όμως τι κάνουν. Ενώ του απαγορεύεται κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του να φέρει οπλισμό του επιτρέπεται, αυτού του ανικάνου να φέρει κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του οπλισμό, να φέρει τον ατομικό του οπλισμό εκτός υπηρεσίας. Δηλαδή όταν έρχεται η υπηρεσία και δεν του επιτρέπεται να έχει οπλισμό κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, έρχεται ο ίδιος ο νόμος και λέει ότι μπορεί να φέρει τον ατομικό του οπλισμό. Θα έλεγα εκ του μείζονος το έλασσον. Όταν κύριε Υφυπουργέ, έχετε τη μείζονα απαγόρευση, δεν είναι δυνατόν να επιτρέπεται το έλαττον.

Στο άρθρο 3 θα επιστημονώ και εγώ την αδικαιολόγητη κατά τη γνώμη μου ρύθμιση ότι «ο αστυνομικός επιτρέπεται να κάνει χρήση πυροβόλου όπλου εφόσον αυτή απαιτείται για την

εκπλήρωση του καθήκοντός του και συντρέχουν οι παρακάτω προϋποθέσεις». Μεταξύ αυτών των προϋποθέσεων είναι και η ακόλουθη όπως αναφέρεται στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 3. «Η χρήση πυροβόλου όπλου δεν συνιστά υπερβολικό μέτρο σε σχέση με το είδος της απειλούμενης βλάβης και την επικινδυνότητα της απειλής».

Τι θα πει αυτό; «Υπερβολικό μέτρο»! Εγώ θα παρακαλέσω τον κύριο Υφυπουργό, όταν θα πάρει το λόγο να επιχειρήσει να οριοθετήσει την έννοια του υπερβολικού μέτρου και μάλιστα σε σχέση με το είδος της απειλούμενης βλάβης.

Κύριε Πρόεδρε, έχουμε διατάξεις του Ποινικού Κώδικα οι οποίες μέσα στη διαδρομή των ετών έχουν κριθεί εξαιρετικά ανθεκτικές όσο και ικανές να ρυθμίσουν αυτά τα πράγματα. Εδώ έχουμε το σχέδιο νόμου το οποίο δημιουργεί ένα ρήγμα στις βασικές έννοιες της άμυνας, της υπέρβασης της αμύνης, της κατάστασης ανάγκης και θα έλεγα ότι πρόκειται και για πρωτοτυπία. Αυτές οι ανθεκτικές διατάξεις του ουσιαστικού ποινικού δικαίου θεωρώ ότι είναι λάθος να ρηγματωθούν και εγώ δεν θέλω να αποδώσω την οποιαδήποτε πρόθεση. Αλλά είναι λάθος να γίνεται αυτή η ρηγματώση των συγκεκριμένων διατάξεων του ουσιαστικού ποινικού δικαίου. Είναι λάθος το οποίο θα έχει δυστυχώς αποτελέσματα, όταν θα κληθεί ο ίδιος ο δικαστής να ερμηνεύσει αυτά τα πράγματα και να τα εναρμονίσει και με τις διατάξεις του ουσιαστικού ποινικού δικαίου.

Περαιτέρω ήθελα να παρατηρήσω επιμένοντας ότι εξακολουθώ να έχω την άποψη ότι στο άρθρο 3 παράγραφος 5 περίπτωση ε' δεν είναι σαφής η έννοια των «εγκαταστάσεων της κοινής ωφέλειας» ή «εγκαταστάσεων χώρων στους οποίους φυλάσσονται αντικείμενα επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία ή τη δημόσια τάξη». Επιχείρησε χθες ο κύριος Υπουργός να προσδιορίσει περίπου ποιες μπορούν να χαρακτηριστούν εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή ποιοι μπορεί να είναι οι χώροι στους οποίους φυλάσσονται αντικείμενα επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία. Είναι προφανές ότι δεν επιλέγω ευφυολόγημα, αλλά θα φέρω ένα παράδειγμα το οποίο αποτελεί το στοιχείο που ελέγχει αυτό που είπε ο κύριος Υπουργός. Εγκατάσταση με επικίνδυνο αντικείμενο για τη δημόσια υγεία είναι επί παραδείγματι μια αποθήκη στην οποία φυλάσσονται κολώνες αμιάντου με τη σύγχρονη μάλιστα και καθολική παραδοχή ότι ο αμιάντος είναι επικίνδυνος για την υγεία. Πείτε μου, κύριε Υφυπουργέ, στην περίπτωση που αυτή η εγκατάσταση, αυτή η αποθήκη φυλάσσεται από έναν αστυνομικό, υπάγεται στην περίπτωση αυτή; Μπορεί επίσης να έχουμε μια εγκατάσταση στην οποία φυλάσσονται διάφορα ραδιενεργά στοιχεία, παραδείγματος χάριν κλοφέν. Τώρα θα μου πείτε το κλοφέν το έχουμε στο Υπουργείο Οικονομικών, αλλά είναι άλλης τάξεως ζήτημα. Θέλω να πω με το παράδειγμα που έφερα ότι είναι τόσο ασαφείς οι έννοιες που θα δημιουργήσουν εξαιρετικά μεγάλα προβλήματα.

Στο ίδιο άρθρο επίσης θα ήθελα, κύριε Υφυπουργέ, την προσοχή σας στην παράγραφο 9. Κύριε Υφυπουργέ, λέει η παράγραφος 9 ότι κάθε περίπτωση χρήσης όπλων από αστυνομικό αναφέρεται αμέσως στην αρμόδια αστυνομική υπηρεσία -ορθόν- και στη δικαστική αρχή. Θα παρακαλέσω να μου πείτε ποιος είναι ο συγκεκριμένος τρόπος με τον οποίο θα ανακοινώνεται στη δικαστική αρχή. Πέφτει επί παραδείγματι ένας πυροβολισμός σε μια περιοχή της Αθήνας, είτε εκφοβιστικός είτε πυροβολισμός αμύνης είτε προειδοποίησης. Θα συντάσσεται δηλαδή έκθεση και θα διαβιβάζεται στον αρμόδιο εισαγγελέα; Τη διατύπωση την οποία έχετε αντιλαμβάνομαι ότι την προωθείτε επειδή θέλετε και την παρουσία της δικαστικής αρχής ως μια επιπλέον ασφαλιστική δικλίδα αναφορικά με τη χρήση όπλου. Θα σας δημιουργήσει όμως προβλήματα. Γι' αυτό νομίζω ότι, επιμένοντας στο να έχουμε και την παρουσία της δικαστικής αρχής, θα μπορούσατε εδώ να μιλάτε και για μια ειδική έκθεση η οποία θα υποβάλλεται στον αρμόδιο εισαγγελέα.

Περαιτέρω -και έχω ολοκληρώσει μ' αυτές τις παρατηρήσεις, κύριε Πρόεδρε- θα ήθελα στο άρθρο 6 και ειδικότερα στην παράγραφο 2 να έχω την προσοχή σας, κύριε Υφυπουργέ. Αστυνομικός που παραδίδει παρανόμως σε άλλον το ατομικό του όπλο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Πρόκειται για σοβαρό αδίκημα, κύριε Υφυπουργέ. Γι' αυτό και σας

προτείνω να ανεβάσετε το κατώτατο όριο της προβλεπομένης ποινής και να το ορίσετε σε φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Αστυνομικός ο οποίος έχει την επιλογή να παραδίδει τον ατομικό του οπλισμό σε άλλον παρ'όμως πρέπει να τιμωρείται βαρύτατα, για να μη σας πω ότι εκτός από την ποινή φυλάκισης, η οποία πρέπει να έχει ως πρόβλεψη ένα έτος τουλάχιστον, θα πρέπει να έχουμε και τη συνδρομή –και το θεωρώ αυτονόητο– και των σχετικών πειθαρχικών διατάξεων, για να φεύγει από το Σώμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ.)

Αλλά θα πρέπει να αυξήσετε το κατώτατο όριο της προβλεπόμενης ποινής για την περίπτωση που ο αστυνομικός παραδίδει παρ'όμως τον ατομικό του οπλισμό.

Τέλος, επέλεξα να τελειώσω με αυτό.

Κύριε Υφυπουργέ, να ορίσετε ότι ο αστυνομικός πρέπει να υποβάλλεται σε κατάλληλο ψυχιατρικό και ψυχολογικό έλεγχο κάθε τρία χρόνια, προκειμένου να διαπιστώνεται εάν είναι ικανός να φέρει οπλισμό. Θα σας έλεγα ότι ο ανά τριετία ψυχιατρικός και ψυχολογικός έλεγχος του αστυνομικού εκτός από το ότι βοηθάει να διαπιστώνουμε κάθε φορά αν έχει την ικανότητα να φέρει οπλισμό, βοηθάει στο να διαπιστώνουμε εάν είναι σε θέση να επιτελεί το εξαιρετικά ενδιαφέρον, σημαντικό, όσο και ευαίσθητο από πολλές πλευρές καθήκον του.

Νομίζω ότι υπάρχει η ευκαιρία. Και είναι καθολικό το αίτημα. Όλοι οι εισηγητές το ζητάμε, όλες οι πτέρυγες συμφωνούν και νομίζω ότι και οι ίδιοι οι αστυνομικοί θα συμφωνήσουν για την αναγκαιότητα ενός τακτικού ψυχιατρικού και ψυχολογικού ελέγχου ανά τριετία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Μαρκογιαννάκης έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Κύριε Υφυπουργέ, κατ' αρχάς συμπληρώστε τον τίτλο του νομοσχεδίου ως εξής: «Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς, συνοριοφύλακες, ειδικούς φρουρούς και εκπαιδευτή τους σε αυτά».

Ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι υπάρχει μία ένταση η οποία είναι καλό σε αυτήν τη φάση να μην την υποδαυλίζουμε μέχρι να ψηφίσουμε την επόμενη εβδομάδα το νομοσχέδιο για τη μονιμοποίηση των συνοριοφυλάκων και ειδικών φρουρών, έτσι ώστε να δούμε εκεί πώς θα τους ονομάσουμε.

Στο άρθρο 1 προτείνω να απαλειφθούν οι περιπτώσεις γ' και δ' που είναι ο προσδιορισμός των εννοιών οπλοφορίας και οπλοχρησίας. Η νομολογία και η επιστήμη έχει δώσει σαφή ορισμό σε αυτές τις δύο έννοιες και δεν υπάρχει ανάγκη, κύριε Υπουργέ, να πρωτοτυπείτε προκαλώντας ενδεχομένως σύγχυση.

Στο άρθρο 2, παράγραφος 4, λέτε ότι ο αστυνομικός υποχρεούται να παραδίδει τον ατομικό του οπλισμό στην υπηρεσία του όταν παραπέμπεται να δικαστεί για οποιοδήποτε έγκλημα του νόμου αυτού ή του ν. 2168/93. Γνωστής ούσης της δικομίας των Ελλήνων, οι οποίοι με το παραμικρό μπορούν να κάνουν την οποιαδήποτε μήνυση σε κάποιον αστυνομικό και ο αστυνομικός αυτός να παραπεμφθεί –έχω χρηματίσει εισαγγελέας και ξέρω την ευκολία με την οποία παραπέμπονται οι άνθρωποι στα δικαστήρια– αυτό να γίνεται μόνο όταν παραπέμπεται με βούλευμα.

Έρχομαι στο άρθρο 3, παράγραφος 1: «Ο αστυνομικός επιτρέπεται κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του να προτάσσει το πυροβόλο όπλο εφόσον συντρέχει κίνδυνος ένοπλης επίθεσης σε βάρος αυτού ή τρίτου». Μιλάμε για πρόταση του όπλου. Δηλαδή όχι πυροβολισμό. Απλά να το προτείνει.

Προτείνω, λοιπόν, να φύγουν οι λέξεις «ένοπλης επίθεσης». Ο κίνδυνος τον οποίο διατρέχει ένας αστυνομικός από μία ενδεχομένως ομαδική επίθεση ή από άτομα ειδικών δεξιοτήτων και δυνατοτήτων –μπράβοι στα κέντρα, πορτιέρηδες τους οποίους ξέρουμε πολύ καλά– είναι εξίσου μεγάλος με εκείνη την επίθεση δι' όπλου. Γι' αυτό, λοιπόν, θα παρακαλούσα να φύγουν οι λέξεις «ένοπλης επίθεσης».

Θα ήθελα ακόμη να επιστημάνω την άδικη κριτική την οποία

δέχεται η περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 3. Είναι μία ξεκάθαρη διάταξη η οποία ήταν επιβεβλημένη και διαβάζεται απομονωμένη από το υπόλοιπο κείμενο και αυτό με εντυπωσιάζει.

Το άρθρο 2 τι λέει; «Ο αστυνομικός επιτρέπεται να κάνει χρήση πυροβόλου όπλου εφόσον αυτό απαιτείται για την εκπλήρωση του καθήκοντός του και συντρέχουν οι παρακάτω προϋποθέσεις». Και είναι οι περιπτώσεις α', β', γ'. Τι λέει η γ' περίπτωση; «Η χρήση πυροβόλου όπλου δεν συνιστά υπερβολικό μέτρο ...». Είναι ξεκάθαρο. Όταν διαβάζουμε ολόκληρο το κείμενο ξεκαθαρίζονται τα πράγματα. Είναι πάρα πολύ άδικη η κριτική που δέχεται η συγκεκριμένη διάταξη.

Επίσης, στο άρθρο 3 παράγραφος 5, περίπτωση στ', πότε επιτρέπεται ο πυροβολισμός ακινητοποίησης; Για την αποτροπή απόδρασης ή ελευθέρωσης κρατουμένου που επιχειρείται με ένοπλη επίθεση. Εγώ διαφωνώ με τη διατύπωση. Και θα έλεγα το εξής: για την αποτροπή απόδρασης ή ελευθέρωσης κρατουμένου που επιχειρείται με βία ή απειλή βίας. Δηλαδή περίπτωση Πάσσαρη ή οποιουδήποτε κρατουμένου κακοποιού ο οποίος συνοδεύεται από δύο αστυνομικούς. Εάν περιμένουμε να δούμε την ένοπλη επίθεση θα είναι πολύ αργά για τον αστυνομικό. Και μία βίαιη ενέργεια ή απειλή βίας θα φτάνει για να μιλάμε για πυροβολισμό ακινητοποίησης, δεν θα μιλάμε για πυροβολισμό εξουδετέρωσης.

Επίσης, στο άρθρο 4, παράγραφος 7α', λέμε ότι πυροβολισμός ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης απαγορεύεται, εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πληγεί τρίτος από αστοχία ή εξοστρακισμό. Το «σοβαρός» να γίνει «προφανής».

Η επόμενη παράγραφος: «εναντίον ενόπλου πλήθους, εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πληγούν άσπλοιοι». Να προστεθεί: «εφόσον υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να πληγούν μη συμμετέχοντες στην επίθεση άσπλοιοι». Διότι διαφορετικά θα παίρναμε δέκα ένοπλοι και δύο άσπλοιοι μαζί μας, θα κάναμε επίθεση εναντίον ενός αστυνομικού και δεν θα μπορούσε να κάνει χρήση του όπλου του, γιατί θα πληγούν μη συμμετέχοντες άσπλοιοι.

Να σας εκφράσω την ευαρέσκειά μου για την απάλειψη της παραγράφου 7 του άρθρου 6, που δεν επιτρεπότο εκ μέρους του αστυνομικού να επικαλεσθεί την ταραχή και να σας πω μόνο το εξής: Στις ποινικές κυρώσεις, κύριε Υπουργέ, προβλέπεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 6 η επιβολή ποινής φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους για τον αστυνομικό που εκτελεί παρ'όμως πυροβολισμό ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης. Πυροβολισμός ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης σημαίνει ότι έχει διαπράξει κάποιο έγκλημα, είτε τραυματισμός είναι αυτός είτε απόπειρα ανθρωποκτονίας. Επομένως μιλάμε για την οπλοχρησία πλέον, η οποία προβλέπεται και τιμωρείται από το ν. 2168/93. Εάν θέλετε να είναι επιβαρυντική, μεγαλύτερη η ποινή για την οπλοχρησία του αστυνομικού, βάλτε φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Αλλά να το πείτε, η οπλοχρησία εκ μέρους του αστυνομικού ότι τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, ενώ για τον απλό πολίτη είναι τουλάχιστον έξι μηνών. Διαφορετικά διατρέχουμε τον εξής κίνδυνο, να έχουμε δύο ποινικές προβλέψεις, να λειτουργούν σωρευτικά, η μία ως οπλοχρησία και η άλλη ως ιδιώνυμο αδίκημα χρήσης του αστυνομικού του όπλου του κατά την εκτέλεση πυροβολισμού ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης. Αλλάξτε το ως εξής: Αστυνομικός που διαπράττει οπλοχρησία τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Οπλοχρησία ξέρετε πάρα πολύ καλά τι είναι. Είναι και αυτό ξεκαθαρισμένο από τα δικαστήρια, από τη νομολογία. Όταν η χρήση του όπλου κατά τη διάταξη του νόμου δεν συνιστά στοιχείο του κυρίου εγκλήματος για το οποίο κατηγορείται ο αστυνομικός, τότε έχουμε την επιπλέον τιμωρία με την οπλοχρησία. Δηλαδή ο φέρων όπλο και διαπράττων παράνομη θήρα, επειδή η χρήση του όπλου του είναι το αδίκημα της θήρας, δεν έχουμε οπλοχρησία. Εάν όμως η χρήση του όπλου είναι για να σκοτώσει κάποιον άνθρωπο, έχουμε οπλοχρησία, διότι δεν είναι αυτός ο προορισμός του όπλου. Άρα εδώ ή θα το αλλάξετε έτσι ή διευκρινίστε μας ότι θέλετε να έχουμε δύο εγκλήματα σωρευτικώς επαπειλούμενα εναντίον των αστυνομικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχετε, κύριε Υπουργέ, σεις, να μας πείτε τι δέχεστε και τι δεν δέχεστε στα άρθρα και αν έχετε κάποιες απαντήσεις.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, κατ' αρχάς θέλω να κάνω την εξής τροποποίηση: Στην παράγραφο 5 του άρθρου 6 αναφέρει: «Αστυνομικός που εκτελεί παρανόμως πυροβολισμό ακινητοποίησης ή εξουδετέρωσης τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους». Το ελάχιστο προβλεπόμενο όριο ποινής φυλάκισης μειώνεται από ένα έτος σε έξι μήνες, δηλαδή «...τουλάχιστον έξι μηνών». Ήταν ένα αίτημα που ακούστηκε από πολλούς συναδέλφους και βεβαίως των συνδικαλιστών της ΠΟΑΣΥ.

Οι προτάσεις των συναδέλφων που κάναμε δεκτές δεν ήταν λίγες, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να απαντήσω κυρίως σε ορισμένα ζητήματα που κατ' αρχήν έθεσε ο συνάδελφος κ. Γαρουφαλιάς. Πρότεινε να προσθέσουμε στο άρθρο 3 πριν από την παράγραφο 1, παράγραφο η οποία λέει: «Ο αστυνομικός επιτρέπεται κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του να προτάσσει το πυροβόλο όπλο, πρώτον, εφόσον συντρέχει κίνδυνος επίθεσης σε βάρος αυτού ή τρίτου, δεύτερον, εφόσον εκδηλώνεται οποιαδήποτε άλλη απειλή κατά της ζωής του, της σωματικής ακεραιότητας και της περιουσίας αυτού ή τρίτου και, τρίτον, εφόσον υφίσταται άλλος κίνδυνος προσβολής εννόμων αγαθών που προστατεύονται από τις ισχύουσες διατάξεις».

Όταν διακυβεύεται η περιουσία δεν προτάσσει το όπλο. Και όταν υπάρχει απειλή κατά της ζωής δεν προτάσσει το όπλο αλλά κάνει χρήση του όπλου. Και στο τρίτο, εφόσον υφίσταται άμεσος κίνδυνος προσβολής εννόμων αγαθών, ποια είναι τα αγαθά αυτά τα οποία εννοούμε, κύριοι συνάδελφοι;

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 3 προτείνεται στη φράση «συντρέχουν οι παρακάτω προϋποθέσεις» να προστεθεί η λέξη «σωρευτικά». Όταν λέμε «συντρέχουν» εννοούμε προφανώς ότι είναι σωρευτικά. Κατά τα άλλα είναι πλεονασμός να τεθεί αυτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Γράψτε το. Δεν ενοχλεί.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Στην παράγραφο 5α' του άρθρου 3, προτείνεται να διαγραφεί η φράση «ένοπλης επίθεσης» και να αντικατασταθεί με το εξής: «Για την απόκρουση επίθεσης κατά την οποία ο επιτιθέμενος φέρει οποιοδήποτε όπλο, σε αυτό ορίζεται...» κ.ο.κ. Όχι, διότι ο ορισμός της ένοπλης επίθεσης δίδεται στο άρθρο 1, εδάφιο πέντε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν γίνεται, λοιπόν, καμία διόρθωση σε αυτά. Απλώς απαντάτε. Τις διορθώσεις τις είπαμε στην αρχή.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Ναι, κύριε Πρόεδρε, απαντώ. Τις διορθώσεις τις είπα στην αρχή.

Στην παράγραφο 5ε' του άρθρου 3 στη φράση «βίαιη είσοδος, προσβολή ή αφαίρεση των φυλασσομένων από ένοπλο» προτείνεται να διαγραφούν οι λέξεις «βίαιη» και «από ένοπλο». Για να γίνει πυροβολισμός ακινητοποίησης απαιτούνται και τα δύο στοιχεία. Και το βίαιο και το ένοπλο. Διαφορετικά παραβιάζονται οι αρχές της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας.

Αυτά όσον αφορά κάποιες παρατηρήσεις που έκανε ο συνάδελφος κ. Γαρουφαλιάς.

Ήθελα λίγο, κύριε Πρόεδρε, να αναφερθώ –επειδή ο κ. Κουβέλης αναφέρθηκε– στο πότε γίνεται πυροβολισμός ακινητοποίησης. Θα αναφέρω ορισμένα παραδείγματα. Για αποτροπή ένοπλης ληστείας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σε ποιο άρθρο αναφέρατε;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Στο άρθρο 3, παράγραφο 5, τότε έχουμε πυροβολισμό ακινητοποίησης.

Έχουμε, λοιπόν, πυροβολισμό ακινητοποίησης όταν θέλουμε να αποτρέψουμε ένοπλη ληστεία, όταν θέλουμε να αποτρέψουμε δόλιο εμπρησμό δάσους, γιατί και αυτό αναφέρθηκε νωρίτερα. Επίσης παραδείγματα χάριν, δεν επιτρέπεται ο πυροβολισμός του δραπετή που είναι άοπλος. Επιτρέπεται να γίνει πυροβολισμός ακινητοποίησης εναντίον των δουλεμπόρων που

οπλοφορούν με πυροβόλο όπλο, αλλά δεν επιτρέπεται κατά των λαθρομεταναστών. Επιτρέπεται, παραδείγματος χάριν, πυροβολισμός ακινητοποίησης από το φρουρό ενός αστυνομικού τμήματος εναντίον ενόπλων που προσπαθούν να μπουν μέσα με τη βία. Επιτρέπεται πυροβολισμός ακινητοποίησης σε περίπτωση που στασιάζουν ένοπλοι κρατούμενοι και επιχειρούν να δραπετεύσουν.

Επιτρέπεται πυροβολισμός ακινητοποίησης όταν κάποιος πάει να πάρει το όπλο του αστυνομικού και δεν μπορεί να τον σταματήσει διαφορετικά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Ένοπλοι κρατούμενοι; Τι λέτε τώρα;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Επιτρέπεται να γίνει πυροβολισμός ακινητοποίησης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Όταν έχουμε ενόπλους κρατούμενους κρατάτε ανθρώπους στα αστυνομικά τμήματα με τον οπλισμό τους στα κρατητήρια...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Κύριε συνάδελφε, ενδεχομένως να μπει κάπου και ένα όπλο. Είναι φαινόμενο, το οποίο μπορούμε να συναντήσουμε, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Αυτό δεν έχει συμβεί ποτέ. Την καθημερινότητα να αντιμετωπίσετε, όχι τις φαντασιώσεις.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Κύριε Πρόεδρε, τέθηκαν επίσης ορισμένα θέματα σχετικά με την εκπαίδευση στην οπλοτεχνική και τη σκοποβολή. Προβλέπεται εκπαίδευση και βασική και συντηρητική στην οπλοτεχνική και στη σκοποβολή. Και μάλιστα η βασική εκπαίδευση πραγματοποιείται από τις σχολές της Αστυνομικής Ακαδημίας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: (δεν ακούστηκε)

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Μη με διακόπτετε.

Και για πρώτη φορά τίθεται το εξής θέμα: Η αποτυχία στο μάθημα της οπλοτεχνικής και της σκοποβολής αποτελεί λόγο αποβολής από τη σχολή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μετά από το 2005.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Μετά την περίοδο 2004-2005, κύριε Πρόεδρε.

Και η συντηρητική εκπαίδευση γίνεται μετά την έξοδο από τη σχολή σε χρονικά διαστήματα, τα οποία δεν πρέπει να απέχουν μεταξύ τους περισσότερο από ένα χρόνο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Μα, είναι δυνατόν...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Γιατί με διακόπτετε διαρκώς, κύριε συνάδελφε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Γαρουφαλιά, θα πάρετε το λόγο μετά.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Έγινε συζήτηση για τον έλεγχο καταλληλότητας των αστυνομικών.

Εδώ θέλω να πω το εξής, κύριε Πρόεδρε: Η περίοδος κατά την οποία γίνεται έλεγχος καταλληλότητας είναι πρώτον, κατά τις προκαταρκτικές εξετάσεις για εισαγωγή στις σχολές της Αστυνομίας. Τότε υποβάλλονται σε ψυχοτεχνικά τεστ. Σε όλες τις περιπτώσεις που ο αστυνομικός παραπέμπεται στις υγειονομικές επιτροπές. Μετά τη συμπλήρωση της πενταετίας από την έξοδό του από τις σχολές υποχρεούται να ελεγχθεί για την καταλληλότητά του. Επίσης κάθε χρόνο ο αστυνομικός υπόκειται σε εκπαίδευση στη σκοποβολή και αν ο υπεύθυνος της σκοποβολής κρίνει ότι υπάρχει κάποιο πρόβλημα, τότε με τη σύμφωνη γνώμη του ψυχολόγου ο αστυνομικός παραπέμπεται στην επιτροπή των ψυχολόγων.

Υπάρχει ένα θέμα που τέθηκε από τους συναδέλφους για το αν θα πρέπει οι αστυνομικοί να οπλοφορούν εκτός υπηρεσίας.

Κύριε Πρόεδρε, ο αστυνομικός έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες εξουσίες όταν είναι εντός και εκτός υπηρεσίας. Δεν καταλαβαίνω το λόγο γιατί δεν πρέπει να οπλοφορεί ο αστυνομικός. Ένα ακόμη θέμα που ετέθη αφορά στην κατοχή ιδιωτικού όπλου από τον αστυνομικό.

Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι εδώ και πάρα πολλά χρόνια, από τότε ακόμη που υπήρχαν τα πρώην Σώματα Ασφαλείας, οι αστυνομικοί είχαν τη δυνατότητα να φέρουν ιδιωτικό όπλο. Δεν

καταλαβαίνω γιατί να μην φέρει ο αστυνομικός ιδιωτικό όπλο, όταν μάλιστα το φέρει διαρκώς μαζί του και σαφώς εξοικειώνεται με το ιδιωτικό του όπλο.

Αυτά, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Παπαληγούρας.

ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επιθυμώ να συμπεράνω υπογραμμίζοντας ότι η εγγενής αδυναμία, το κομβικό πρόβλημα του νομοσχεδίου είναι ότι αποτυγχάνει στο βασικό στόχο του, να ξεκαθαρίσει δηλαδή το μέχρι σήμερα θολό τοπίο των προϋποθέσεων χρησιμοποίησης του όπλου από τον αστυνομικό.

Αντί το νομοσχέδιο να ανταποκριθεί στην υπαρκτή αυτή ανάγκη, θεσμοθετεί, επιβεβαιώνει και διευρύνει, όπως λεπτομερώς στοιχειοθετήσαμε, την αβεβαιότητα και την ασάφεια ως προς το δικαίωμα του αστυνομικού, αλλά και σε κάποιες περιπτώσεις την υποχρέωσή του να χρησιμοποιήσει το όπλο του.

Όμως, με το καθεστώς της οπλοχρησίας ασαφές, νεφελώδες, αόριστο φοβούμαι ότι τα όργανα της τάξης θα διστάζουν κατ' αρχήν να χρησιμοποιήσουν το όπλο τους και θα αποφεύγουν κάθε εμπλοκή, φοβούμενοι ενδεχόμενη τιμωρία. Έτσι, όμως, οι αστυνομικοί δεν θα ανταποκρίνονται στο στοιχειώδη ρόλο τους, στο ρόλο του διασφαλίζοντας την τάξη, του υπεραμυνόμενου της ασφάλειας των πολιτών.

Μάλιστα, για να σημειώσω τις επιπτώσεις και της άλλης όψης του νομίσματος, με την αοριστία που συντηρείτε, δεν προφυλάσσεται ο πολίτης ούτε από την ασυδοσία ενδεχομένως κάποιου αστυνομικού οργάνου.

Συμπερασματικά, λοιπόν, γιατί δεν θέλω να απασχολήσω το Τμήμα περισσότερο, το νομοσχέδιο αντί να εξοπλίζει, στην πραγματικότητα αφοπλίζει τον αστυνομικό και αντί να συμβάλει στην εγκαθίδρυση αισθήματος ασφάλειας στην κοινωνία, δημιουργεί αίσθημα ανασφάλειας και στον ίδιο τον αστυνομικό και στον πολίτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γαρουφαλιάς έχει το λόγο για πέντε λεπτά για να δευτερολογήσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και πάλι θα υπενθυμίσω στον κύριο Υπουργό ότι είχε δεσμευτεί κάποιες από τις προτάσεις της ΠΟΑΣΥ να τις κάνει δεκτές.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Τέσσερις κάναμε δεκτές.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Πείτε μας ποιες είναι. Μόλις τελειώσω την τοποθέτησή μου, θα ακούσω την ανάλυσή σας.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Τρεις σας ανακοίνωσα το πρωί και μία τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγο ο κύριος Υπουργός διαμαρτυρόταν ότι τον διέκοπτα.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε να πάρω το λόγο για μισό λεπτό;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Δεν έχω πρόβλημα να ακούσω τον κύριο Υπουργό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Κύριε Πρόεδρε, να κρατήσουμε και λίγο τα προσχήματα. Δεν νομοθετούμε για την ΠΟΑΣΥ. Νομοθετούμε και για την ΠΟΑΣΥ, αλλά ουσιαστικά για την ελληνική κοινωνία. Πρέπει να το καταλάβετε αυτό, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Εσείς τα δηλώνετε, σε εμάς τα λέτε; Και εσείς, κύριε Υπουργέ, και ο κ. Χρυσόχοϊδης χθες δηλώσατε συγκεκριμένα πράγματα. Σας είπαμε να μας αναφέρετε επιτέλους τι κάνετε αποδεκτό. Ας μην τα δηλώνετε. Δεν σας προκαλέσαμε τη δήλωση. Φθάσατε στο σημείο να πείτε ότι δεχόσαστε απόψεις και τώρα δεν ξέρετε τι να κάνετε, επειδή δεν τις δέχεστε. Εγκλωβίζετε στα ίδια σας τα λόγια.

Μιλήσατε πριν για ένοπλους κρατουμένους, κύριε Υπουργέ, θέλοντας να δικαιολογήσετε το άρθρο 3 παράγραφος στ', το

οποίο αναφέρεται στην αποτροπή απόδρασης ή ελευθέρωσης κρατουμένου που επιχειρείται με ένοπλη επίθεση. Αναμορφώστε το συγκεκριμένο άρθρο, γιατί θα δημιουργηθούν πολλά προβλήματα. Σας έχουν φύγει τόσοι κρατούμενοι από αστυνομικά τμήματα. Ξευτελίζετε την Ελληνική Αστυνομία! Πάρτε μέτρα! Ελληνικά μιλάμε, επιτέλους καταλάβετε! Ή θα πάρετε μέτρα και θα βοηθήσετε τον αστυνομικό ή θα αφήσετε στο έλεος του Θεού τους αστυνομικούς και θα τους στείλετε κατηγορούμενους στη δικαιοσύνη.

Το συγκεκριμένο άρθρο ή θα πρέπει να το αναμορφώσετε λαμβάνοντας υπόψη και τις προτάσεις κάποιων άλλων συναδέλφων ή θα πρέπει να το διατυπώσετε ως εξής: «Για την αποτροπή απόδρασης ή ελευθέρωσης κρατουμένου». Εάν τα υπόλοιπα συνεχίσουν να υπάρχουν, δημιουργούνται προβλήματα.

Βοηθήστε επιτέλους και τη λειτουργία των αστυνομικών τμημάτων και τη λειτουργία των κρατητηρίων. Εάν πάτε στα αστυνομικά τμήματα θα δείτε ότι η κατάσταση στα κρατητήρια είναι τραγική. Εάν εξαιρέσουμε ένα, δύο αστυνομικά τμήματα στην ευρύτερη περιφέρεια της Αττικής, όλα τα άλλα κρατητήρια αστυνομικών τμημάτων τα οποία έχουμε επισκεφτεί, συνολικά σαράντα δύο στον αριθμό, έχουν τα μαύρα τους τα χάλια. Βοηθήστε τουλάχιστον τους αστυνομικούς που κάνουν υπηρεσία να κάνουν σωστά τη δουλειά τους, στις απαράδεκτες συνθήκες των κρατητηρίων.

Όσον αφορά στις σχολές στο άρθρο 2, αναφερθήκατε πριν από λίγο στην αποβολή σπουδαστών, που έχουν περάσει στη Σχολή της Αστυνομίας, όταν υπάρχει πρόβλημα στο μάθημα της σκοποβολής. Εδώ θα διαφωνήσω. Όταν κάποιο παιδί παλεύει, προσπαθεί, αγωνίζεται και φθάνει στο σημείο να καταφέρει με πανελλαδικές εξετάσεις, με τον πιο αντικειμενικό τρόπο να φθάσει στη Σχολή της Ελληνικής Αστυνομίας, θα πρέπει να υπάρχει οπωσδήποτε κάποια ασφαλιστική δικλείδα για μία αποτυχία στο μάθημα της σκοποβολής που πιθανόν να οφείλεται σε έναν κακόβουλο καθηγητή ή σε ένα ανεπαρκές σύστημα εκπαίδευσης στη σκοποβολή. Θα πρέπει, λοιπόν, να έχει τη δυνατότητα να προσφεύγει σε κάποια επιτροπή και να υπάρχει ένας έλεγχος ή έστω μετά τη διαδικασία, πριν αποβληθεί από τη σχολή, να γίνεται μία ΕΔΕ να ερευνάται τι ακριβώς συνέβη και για ποιο λόγο τον αποβάλλετε.

Επίσης σας είχα πει και επιμένω να πάρω την απάντησή σας –δεν μας τη δώσατε και πάλι και δεν ξέρω για ποιο λόγο επιμένετε τόσο πολύ– για την περίπτωση του άρθρου 2 στο 4γ'. Είπαμε ότι όταν διατάσσεται από το διοικητή του ιεραρχικά να του αφαιρεθεί το όπλο, να υπάρχει έγγραφη διαταγή. Σας το έχω διατυπώσει συγκεκριμένα. Πρέπει να ανακαλείται πάλι με έγγραφη διαταγή όταν εξαλείφεται ο λόγος για τον οποίο παραδόθηκε το όπλο. Στη Διάρκη Επιτροπή είπατε ότι θα το κάνετε δεκτό. Μάλιστα σ' αυτήν την περίπτωση είχαμε πει σε περίπτωση διαφωνίας ο διαταχθείς να έχει τη δυνατότητα να προσφύγει μέσα σε δέκα μέρες στον Αρχηγό της Ελληνικής Αστυνομίας.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Γράψαμε «δέκα ημέρες».

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Πού το γράψατε; Δηλώστε το στα Πρακτικά.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Και οι δύο παρατηρήσεις που κάνατε περιλαμβάνονται. Διαβάστε το καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ. Θα πάρετε το λόγο μετά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Δηλώστε το στα Πρακτικά για να καταγραφεί και να επισημανθεί. Δε μας το δώσατε. Εγώ έχω μπροστά μου τη δήλωση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχει κάνει και δύο διορθώσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Μα, τις έχω σημειώσει.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Αυτό έγινε από την επιτροπή. Συμπεριλαμβάνεται μέσα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Στο κείμενο που έχω στα χέρια μου που είναι μετά την επιτροπή δεν συμπεριλαμβάνεται.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Λάθος κάνετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Επιμένω γιατί θέλω να συμπεριληφθεί στο τελικό κείμενο. Αν συμπεριληφθεί, με καλύπτει.

Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Κύριε Πρόεδρε, απλά θα δώσω στον κύριο συνάδελφο τις διορθώσεις που κάναμε, οι οποίες συμπεριλαμβάνονται στο νομοσχέδιο που συζητάμε αυτήν τη στιγμή, για να λάβει γνώση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 8 και εισερχόμαστε στην ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Εισερχόμαστε στις δύο υπουργικές τροπολογίες που έχουν κατατεθεί. Η μία είναι η με γενικό αριθμό 1572 και ειδικό αριθμό 16 του κ. Χρυσοχοϊδη και η άλλη είναι η με γενικό αριθμό 1582 και ειδικό αριθμό 17 των κ. Χριστοδουλάκη, Σκανδαλίδη, Χρυσοχοϊδη και Ρέππα.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Απλά, κύριε Πρόεδρε, επειδή και οι δύο τροπολογίες θα συμπεριληφθούν στο νομοσχέδιο, θα ήθελα στον τίτλο του νομοσχεδίου να προστεθεί «και άλλες διατάξεις».

Με την τροπολογία με γενικό αριθμό 1572 και ειδικό 16 να γίνει μία διόρθωση στην παράγραφο 8 του σχεδίου τροπολογίας, η παραπομπή στην προθεσμία του άρθρου 29 του ν. 2168 να διορθωθεί από την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού στην

παράγραφο 3 του ιδίου άρθρου. Δηλαδή το «4» να γίνει «3»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Άρα, η τροποποίηση στην υπουργική τροπολογία είναι στην παράγραφο 8 η προθεσμία της παραγράφου 3 του άρθρου 29.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης):

Όσον αφορά την άλλη τροπολογία, αφορά τα κυνηγετικά όπλα και μάλιστα κατ' αρχάς καταργούνται οι διακρίσεις σε κατηγορίες των όπλων αυτών. Δίνεται η δυνατότητα εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης αυτά τα κυνηγετικά όπλα να μπαίνουν και να βγαίνουν, καθώς και οι κάτοχοι κυνηγετικών όπλων να μπορούν να υποβάλλουν δικαιολογητικά –για όσους δεν έχουν μέχρι σήμερα– για να τους χορηγηθεί άδεια κατοχής κυνηγετικών όπλων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τώρα που οι Εγγλέζοι δεν θα κυνηγούν αλεπού, θα έρχονται εδώ. Φυσικά δεν έχει μείνει τίποτε και εδώ.

Ποιος θέλει το λόγο επί των τροπολογιών;

Ο κ. Γαρουφαλιάς έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατ' αρχάς η μία τροπολογία εκ των δύο είναι εκτός θέματος και εκτός αντικείμενου, όταν μιλάμε για χρήση όπλου να έρχεται τροπολογία που να ρυθμίζει τα της άδειας εργασίας, την περίοδο που χορηγείται η άδεια εργασίας. Σε ένα τέτοιο κείμενο νόμου που είναι τόσο σημαντικό, δεν είναι σωστό να υπάρχει στο τέλος ένα κομμάτι εντελώς χωρίς καμία σχέση. Νομίζω ότι αυτό μπορεί να συζητηθεί σε άλλη φάση. Δεν έχει καμία συνάφεια με το αντικείμενο και κακώς ο κύριος Υπουργός το φέρνει ως τροπολογία.

Το ίδιο θα μπορούσα να πω και για τα κυνηγετικά όπλα, γιατί δεν έχουν καμία σχέση με τα πυροβόλα όπλα και με τις ρυθμίσεις που γίνονται. Και να διαμαρτυρηθώ έντονα και προς το Προεδρείο και για το εξής: Αναφέρονται διατάξεις που είναι στο ν. 2168 που τροποποιούνται, και αυτή τη στιγμή δεν έχουμε στα χέρια μας το ν. 2168 για να δούμε τι τροποποιείται. Ποιο είναι το βασικό κείμενο και ποιες οι τροποποιούμενες διατάξεις; Νομίζω ότι επιβαλλόταν από τη γραμματεία να μας δοθεί το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και να μη το ζητάμε, ώστε να δούμε τις υπάρχουσες και τις τροποποιούμενες διατάξεις και να κατανοήσουμε τις διαφορές και τι ακριβώς συμβαίνει.

Επειδή είμαι «κυνηγός» στις ελάχιστες ελεύθερες ώρες που έχουμε και λίγο πολύ ασχολούμαι με τα θέματα αυτά, θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό: Καλώς η Κυβέρνηση επιτρέπει στους Ευρωπαίους πολίτες που κυνηγάνε, να έρθουν με ένα όπλο και με μία ανταλλακτική κάνη όπλου, όπως το προβλέπει το νομοθέτημα. Αν όμως ο Έλληνας χρειαστεί να βγει στο εξωτερικό, δυστυχώς δεν επιτρέπεται να φέρει μαζί του το όπλο κυνηγετικό ή άλλο, ούτε οι νομοθεσίες των άλλων ευρωπαϊκών κρατών επιτρέπουν διακίνηση όπλων, έστω και κυνηγετικών από χώρα σε χώρα. Άρα όταν η ελληνική νομοθεσία προβλέπει τέτοια δεδομένα, δε θα κάνει μονομερείς υποχωρήσεις. Ίσως μερικά από αυτά γίνονται και για τους Ολυμπιακούς Αγώνες όπως για όπλα σκοποβολής κλπ. Αλλά θα έπρεπε να προηγηθούν διακρατικές συμφωνίες με κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε να μπορεί ο Έλληνας κυνηγός όταν μετακινείται από δική του χώρα σε ευρωπαϊκή, να έχει τις ίδιες δυνατότητες που έχει ο πολίτης της άλλης χώρας όταν έρχεται στην Ελλάδα.

Θα ήθελα να αποσυρθεί η συγκεκριμένη τροπολογία μέχρις ότου διευκρινιστεί αν έχει και ο Έλληνας πολίτης αυτές τις δυνατότητες που δίνουμε εμείς στους Ευρωπαίους. Δυστυχώς μονομερώς δεχόμαστε ορισμένα δεδομένα τα οποία τελικά καταντούν να είναι εις βάρος της Ελλάδας και εις βάρος των κυνηγών, γιατί με τέτοια νομοθετήματα να είστε σίγουρος ότι θα έρχονται πολλοί φίλοι μας από άλλα κράτη όπου εκεί δε θα υπάρχει κυνήγι –μπορεί εδώ αλεπούδες να μη υπάρχουν, κύριε Πρόεδρε, αλλά κυνήγι υπάρχει σε κάποιες περιοχές– ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν υπάρχει ούτε κολυμπηθρόξυλο. Τα όπλα είναι περισσότερα από τα θηράματα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Είναι γεγονός ότι τα όπλα είναι περισσότερα από τα θηράματα αλλά δυστυχώς όλες οι μέλισσες δεν κάνουν μέλι. Όμως υπάρχουν και μέλισσες που κάνουν μέλι. Υπάρχει κυνήγι στην Ελλάδα και αυτό προσελκύει κυνη-

γούς άλλων χωρών. Κάθε χρόνο όταν ξεκινάει η λειτουργία των καταφυγίων θηραμάτων έρχονται κυνηγοί από την Ιταλία και από την Ισπανία. Ο κυνηγητικός τουρισμός είναι καλός για την Ελλάδα αλλά κάποια στιγμή πρέπει να προστατεύσουμε και το περιβάλλον. Δεν πρέπει να φέρνουμε τέτοιες τροπολογίες χωρίς τις κατάλληλες προϋποθέσεις.

Η τροπολογία του Υπουργείου Εσωτερικών σε σχέση με την άδεια εργασία θα ήθελα να αποσυρθεί γιατί είναι εντελώς άσχετη με το νομοσχέδιο. Αυτοί οι δυστυχείς άνθρωποι ταλαιπωρούνται στα γραφεία της Τ.Α. και σ' αυτό έχει δικίο ο κάθε λογικός άνθρωπος που αντιδρά στις εικόνες ντροπής που αναδεικνύουν τα Μ.Μ.Ε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Γι' αυτό ψηφίζουμε την τροπολογία για να μην ταλαιπωρούνται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Να φροντίσει η Κυβέρνηση το πρόβλημα με άλλους τρόπους και όχι με τρόπους που απάδουν προς το Σύνταγμα και προς τον Κανονισμό λειτουργίας της Βουλής. Εμείς δεν θέλουμε να ταλαιπωρούνται ούτε μέσω της Τοπικής Αυτοδιοίκησης ούτε μέσω της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Σκυλλάκος έχει το λόγο..

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Στην πρώτη τροπολογία δεν έχουμε αντίρρηση.

Όσον αφορά τη δεύτερη τροπολογία τις τελευταίες ημέρες γίναμε μάρτυρες από την τηλεόραση αυτής της κατάστασης με τους μετανάστες που σκοτώνονται στις ουρές για να τακτοποιήσουν την άδεια διαμονής τους. Συνολικά η πολιτική απέναντι στους μετανάστες δεν είναι σωστή. Θα έχουμε ξανά τα ίδια προβλήματα και την ίδια ταλαιπωρία. Πρέπει να πάρει άλλη μια φορά στη νομαρχία και δύο φορές στο δήμο με μια σειρά από χαρτιά. Οι υπάλληλοι είτε δεν ενημερώνονται σωστά από το Υπουργείο είτε δεν είναι εκπαιδευμένοι για να βοηθήσουν.

Δεύτερον η προσωρινή διαμονή και η άδεια εργασίας που προηγείται της προσωρινής διαμονής θα δοθεί μόνο σε τετρακόσιες χιλιάδες μετανάστες. Αυτές είναι οι επίσημες προβλέψεις του Υπουργείου. Οι υπόλοιπες εξακόσιες χιλιάδες θα είναι παράνομοι και θα απειλούνται καθημερινά με απέλαση. Όλα αυτά γιατί βάζετε πολύ αυστηρές προϋποθέσεις. Δηλαδή αν τον πιάσουμε και τον στείλουμε στα Τίρανα και μετά πληρώσει εισιτήριο για να ξαναγυρίσει, λύνουμε το πρόβλημα;

Τα τριακόσια μεροκάματα που ζητούσατε για να δικαιολογηθεί η παραμονή του εδώ ήταν πάρα πολλά, διότι οι περισσότεροι εργάζονται με συνθήκες μαύρης εργασίας χωρίς να τους έχουν ασφαλισμένους. Άρα δεν μπορούν να τα δικαιολογήσουν τα τριακόσια μεροκάματα ακόμα και αν δουλεύουν τριακόσιες μέρες το χρόνο. Το σωστό θα ήταν να μειωθεί ο αριθμός των ημερομισθίων για να έχουν ασφαλιστική κάλυψη. Όμως και τα εκατόν πενήντα μεροκάματα είναι πολλά. Γιατί να πάρει κάποιος αλλοδαπό εάν πρόκειται να του δώσει ασφαλιστική κάλυψη; Άρα παίρνει τον αλλοδαπό όταν ο αλλοδαπός ανέχεται να δουλέψει χωρίς ασφαλιστική κάλυψη. Οι υπολογισμοί του Υπουργείου είναι ότι μόνο το 40% των μεταναστών θα μπορέσει να βρει αυτά τα εκατόν πενήντα μεροκάματα. Έτσι πολλοί θα τα βάλουν από την τσέπη τους. Πρόκειται για πολλά χρήματα.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημοσίας Τάξης):

Όλα από την τσέπη τους θα τα βάλουν;

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Εάν κάποιος δουλεύει μαύρη εργασία χωρίς να τον ασφαλίσει ο εργοδότης όλο το χρόνο βεβαίως θα τα βάλει όλα.

Θέλουμε να νομιμοποιήσουμε τους αλλοδαπούς που εργάζονται στη χώρα μας; Θέλουμε να ενταχθούν στην κοινωνία μας και να τελειώσει αυτή η υπόθεση αντί να τους βάζουμε στα πούλμαν και να τους απελαύνουμε;

Αντί να το κάνουμε αυτό, να δούμε ποιοι έχουν στη χώρα μακροχρόνια παραμονή και πώς ζουν αυτοί οι άνθρωποι. Για να μπορέσουν να ζήσουν πρέπει να κάνουν κάποια μεροκάματα, είναι αυτονόητο και να νομιμοποιήσουμε το μεγαλύτερο ποσοστό από αυτούς. Να τελειώσει αυτή η υπόθεση, χωρίς απελάσεις κλπ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δε θα πληρώνει

τότε κανένας εισφορές στο ΙΚΑ.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΚΥΛΛΑΚΟΣ: Το ζήτημα είναι να εισπράξουμε χρήματα από αυτούς τους ανθρώπους που καταναλώνουν, που πληρώνουν ΦΠΑ όταν παίρνουν διάφορα πράγματα;

Πάντως είναι απαράδεκτο αυτό που γίνεται. Γιατί δεν θέλαμε οι Έλληνες να έχουν τέτοια μεταχείριση, όταν πήγαιναν στη Γερμανία και την Αυστραλία και μάλιστα ενοχλούμασταν με κάθε άσχημη μεταχείριση;

Εν πάση περιπτώσει, εγώ επιμένω να έχουμε μείωση των προϋποθέσεων.

Ένας Έλληνας εργαζόμενος πόσα μεροκάματα πρέπει να έχει το χρόνο, για να του παρέχεται ιατροφαρμακευτική περίθαλψη; Νομίζω πως πρέπει να έχει πενήντα μεροκάματα και δεν καταλαβαίνω γιατί αυτοί πρέπει να έχουν εκατόν πενήντα. Έτσι θα είναι εύκολη λεία στους εργοδότες, ώστε να δουλεύουν σε συνθήκες μαύρης εργασίας. Διευκολύνετε την υπερεκμετάλλευση των ξένων εργατών, με όλες τις συνέπειες για το ΙΚΑ και τα ασφαλιστικά ταμεία.

Μειώστε, λοιπόν, τις προϋποθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού κ. Φώτης Κουβέλης έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αναμφισβήτητα προβάλλει αναγκαία η μείωση των προϋποθέσεων, όπου θέτει η σχετική ρύθμιση του Υπουργείου. Και λόγοι ισότητας, αλλά και λόγοι που έχουν σχέση με την ανάγκη να δώσουμε τη δυνατότητα σε αυτούς τους ανθρώπους να εξασφαλίζουν επί της ουσίας τη νόμιμη παρουσία τους στη χώρα, επιβάλλουν τον περιορισμό των προϋποθέσεων, τη μείωση τους.

Θα έλεγα, κύριε Πρόεδρε, ότι αυτές τις μέρες γινόμαστε μάρτυρες μιας απαράδεκτης κατάστασης. Τίθεται μια προθεσμία για την περαιτέρω νομιμοποίηση της παραμονής των αλλοδαπών, από την άλλη υπάρχουν δαιδαλώδεις διοικητικές διαδικασίες, που δεν μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να παρακολουθήσουν, γιατί είναι αυτονόητο πως ένας ξένος πολίτης δεν έχει την ικανότητα πρόσβασης σ' αυτόν το δαιδαλώδη διοικητικό μηχανισμό, η προθεσμία τελείωσε και το αποτέλεσμα είναι ότι θα βρεθούν στη χώρα μας πάρα πολλοί ξένοι πολίτες μετανάστες ανομιμοποίητοι.

Η Κυβέρνηση οφείλει να είναι καθαρή και πρέπει να βγει και να πει ότι εγώ τάσσω αυτήν την ασφυκτική προθεσμία, έχω αυτές τις δαιδαλώδεις διαδικασίες και δι' αυτού του τρόπου επιδιώκω να τους αποβάλω και να τους εκδιώξω. Αν αυτό θέλει, να το πει ευθέως. Οτιδήποτε άλλο αποτελεί υποκρισία, υπεκφυγή και νομίζω ότι δεν ανταποκρίνεται στη συγκεκριμένη υποχρέωση που έχουμε, από την ώρα που δέχεται η χώρα μας αυτούς τους μετανάστες. Δεν αποτελεί την ενδεδειγμένη συμπεριφορά απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους.

Κύριε Πρόεδρε, είναι κοινή διαπίστωση ότι η παρουσία των μεταναστών έχει συντελέσει και συντελεί σ' αυτούς τους ρυθμούς ανάπτυξης της χώρας, που η Κυβέρνηση προβάλλει και επιφέρει. Ε, λοιπόν, δεν είναι χρηστή διοίκηση ούτε ορθός πολιτικός τρόπος η αντιμετώπιση που γίνεται γι' αυτούς τους ξένους πολίτες-μετανάστες που βρίσκονται στη χώρα μας.

Σε αυτό το κλίμα κινείται και η τροπολογία, δηλαδή μιας υποκριτικής συμπεριφοράς. Κατά συνέπεια, περιορίστε και για λόγους ισότητας και για λόγους πολιτικής ευθύνης απέναντι στο μείζον ζήτημα, που είναι το μεταναστευτικό, τις προϋποθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Στολίδης έχει το χρόνο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΤΟΛΙΔΗΣ: Σε ό,τι αφορά την τροπολογία σε σχέση με το θέμα που έβαλε ο εισηγητής της Μειοψηφίας για τις κυνηγητικές άδειες, εδώ πρέπει να πω ότι μιλάμε για άδεια κατοχής και μεταφοράς του όπλου. Σε ό,τι αφορά την άδεια για να κυνηγήσει ο οποιοσδήποτε αλλοδαπός ή Ευρωπαίος πολίτης στη χώρα μας, δεν είναι ότι θα έρθουν κάποιοι να κυνηγήσουν εδώ ασύδοτα κλπ.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι εν όψει των Ολυμπιακών Αγώνων θα πρέπει να δίνεται η δυνατότητα σε οποιονδήποτε Ευρωπαίο πολίτη. Παράλληλα, γνωρίζω στο Τμήμα ότι δεν υπάρχει αυτό που

θέσατε εσείς. Μπορεί και ο Έλληνας που έχει άδεια κατοχής όπλου να μπει σε οποιαδήποτε χώρα. Δεν απαγορεύουν όλες οι χώρες τη μεταφορά τους.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κάνετε λάθος, κύριε συνάδελφε.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΣΤΟΛΙΔΗΣ: Επίσης θα ήθελα να συμφωνήσω με τους εισηγητές της Πλειοψηφίας και με τον κ. Σκυλλάκο και τον εισηγητή του Συνασπισμού ότι σε ό,τι αφορά τους Έλληνες εργαζόμενους ισχύουν τα πενήντα μεροκάματα προκειμένου να έχουν ασφαλιστική κάλυψη. Αυτό θα πρέπει να ισχύει. Σε ό,τι αφορά τις άδειες που έχουν, ισχύει τα εκατόν είκοσι πέντε μεροκάματα, προκειμένου να πάρουν το επίδομα από τον ΟΑΕΔ. Δεν καταλαβαίνω, δηλαδή, γιατί θα πρέπει να πάμε στα εκατόν πενήντα. Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι ό,τι ισχύει για όλους τους εργαζόμενους της χώρας, θα πρέπει να ισχύει και για τους αλλοδαπούς εργαζόμενους. Θεωρώ ότι δεν είναι δική σας τροπολογία, δεδομένου ότι γίνεται καθαρά για εισπρακτικούς λόγους όταν λέμε ότι πάμε στα εκατόν πενήντα. Από την τσέπη τους τα βάζουν οι άνθρωποι. Οι λόγοι είναι καθαρά εισπρακτικοί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για δύο λεπτά όσον αφορά την τροπολογία.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε, σε σχέση με το αν μπορούν οι Έλληνες πολίτες να μεταφέρουν κυνηγετικά όπλα στην Ενωμένη Ευρώπη, θα ήθελα να πω ότι υπάρχει μία κοινοτική οδηγία με την οποία εναρμονίζονται οι νομοθεσίες όλων των χωρών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Πόσες χώρες, κύριε Υπουργέ, έχουν εναρμονιστεί με την κοινοτική οδηγία;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Δε μας ενδιαφέρει, κύριε συνάδελφε. Το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι να είμαστε εμείς συνεπείς με την κοινοτική οδηγία που υπάρχει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Γαρουφαλιά, αφού ξέρετε ότι σας αγαπώ πολύ, μην με αναγκάζετε να σας κάνω παρατήρηση. Διακόπτετε συνεχώς. Μιλάει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και τον διακόπτετε, μιλάει ο Υπουργός και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού και τους διακόπτετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, όταν διέκοψαν εμένα δεν με προστατεύσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ πολύ, κύριε Γαρουφαλιά.

Κύριε Υπουργέ, σας βάζω το χρόνο από την αρχή.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Σε ό,τι αφορά τη δεύτερη τροπολογία για τους αλλοδαπούς, ενδεχομένως τα θέματα που έθεσε και ο κ. Σκυλλάκος και ο κ. Κουβέλης, σχετικά με την «ταλαιπωρία» στην οποία υπόκεινται τον τελευταίο καιρό οι αλλοδαποί –με την οποία ενδεχομένως να μην διαφωνώ και εγώ- δεν έχουν καμία σχέση με την τροπολογία. Με αυτήν την τροπολογία δίνεται η δυνατότητα στους αλλοδαπούς να εξαγοράσουν ασφαλιστικές εισφορές για να μπορέσουν να νομιμοποιηθούν. Οι παρατηρήσεις που έκαναν –οι οποίες ενδεχομένως να είναι σωστές ή λάθος- δεν έχουν καμία σχέση με την τροπολογία που καταθέσαμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Παπαλη-

γούρα, θέλετε το λόγο; Όχι.

Το λόγο έχει ο κ. Γαρουφαλιάς για ένα λεπτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να μας πει ο κύριος Υπουργός ποια είναι η κοινοτική οδηγία βάσει της οποίας κάθε ευρωπαϊκή χώρα επιτρέπεται να δέχεται τον οπλισμό -κυνηγετικό ή οποιονδήποτε άλλο- από Ευρωπαίους πολίτες άλλης χώρας. Θα ήθελα, λοιπόν, να μας πει ποια ακριβώς είναι η κοινοτική οδηγία, τότε έχει εκδοθεί, γιατί το σκέφτηκε σήμερα η Ελλάδα και πόσες άλλες χώρες έχουν εναρμονιστεί με την κοινοτική οδηγία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ξέρετε τον αριθμό της οδηγίας, κύριε Υπουργέ;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΤΙΚΙΔΗΣ (Υφυπουργός Δημόσιας Τάξης): Δεν το θυμάμαι, κύριε Πρόεδρε. Θα τον βρω και θα τον στείλω στον κ. Γαρουφαλιά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των τροπολογιών με γενικό αριθμό 1572 και ειδικό 16 και 1582 και ειδικό 17.

Εισερχόμαστε στην ψήφισή τους κεχωρισμένως.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμόν 1572 και ειδικό 16, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1572 και ειδικό 16 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμόν 1582 και ειδικό 17;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 1582 και ειδικό 17 έγινε δεκτή, κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμαστε στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό ομοφώνως.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης: «Οπλοφορία, χρήση πυροβόλων όπλων από αστυνομικούς και εκπαίδευσή τους σε αυτά και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων και αναβάλλεται η ψήφισή του στο σύνολο για άλλη συνεδρίαση.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 13.00' λύεται η συνεδρίαση για αύριο Πέμπτη 3 Ιουλίου 2003 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: α) Κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: μόνη συζήτηση επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Γεωργίας: «Ζώα συντροφιάς, αδέσποτα ζώα συντροφιάς και άλλες διατάξεις».